

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden behandling af lovforslag nr. L 226: Forslag til lov om midlertidig opholdstilladelse til nødstedte fra Kosovoprovinsen i Forbundsrepublikken Jugoslavien (Kosovonødloven).

Af indenrigsministeren (Thorkild Simonsen).
(Fremsat 14/4 99. Første behandling 16/4 99.
Betænkning 22/4 99).

Der var stillet 18 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg skal allerede her oplyse, at det er min agt at afbryde mødet efter denne sag, under forudsætning af at sagen ikke henvises til fornyet udvalgsbehandling. Så er det planen umiddelbart derefter at fastsætte et nyt møde med følgende dagsorden: Tredje behandling af lovforslag nr. L 226 – og det er med den ordlyd, som netop er oplæst – samt derefter førstebehandling af de forslag, der er opført på dagsordenen i øvrigt.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

Siden vi for 1 uge siden førstebehandlede dette lovforslag, har UNHCR henvendt sig til Danmark og bedt os om at tage den første gruppe af kosovoalbanske flygtninge herop. Derfor er det godt, at vi på trods af tidsnød har været i stand til at få færdiggjort arbejdet, sådan at vi kan få både en anden- og en tredjebehandling i dag.

De høringsberettigede parter har ikke haft megen tid, men har accepteret den særlige situation og givet deres høringssvar. I Socialdemokratiet synes vi, at det er godt, at vi har organisationer, som kritisk følger lovgivningsarbejdet og råber vagt i gevær, hvis de synes, at lovforslag er ved at krænke fundamentale rettigheder.

Men jeg kan ikke undlade den bemærkning, at det, jeg har kunnet læse mig til i nogle af høringssvarene og da ikke mindst i pressen, fik mig til at ønske, at de pågældende personer havde været lidt mindre præget af rygmarvs-

reaktioner og lidt mere præget af, hvad der faktisk står i lovforslaget. Men det er tilsyneladende ikke realistisk at have sådanne ønsker.

Men når det så er sagt, så skal det heller ikke nægtes, at vi faktisk har haft god gevinst af flere af de høringssvar, vi har fået. Det afspejler sig i en række af de ændringsforslag, der er stillet. Det gælder bl.a., at der ikke længere skal søges forlængelse hver sjette måned med den utryghed og usikkerhed, det kan give de pågældende, men at de, hvis de ikke kan vende tilbage i sikkerhed og værdighed, så kan blive her i 2 år, og det vil blive præciseret over for dem skriftligt, når de kommer her til landet.

Det er også blevet præciseret, at de kan få arbejdstilladelse, og at deres rettigheder ikke forringes, hvis de til sin tid vælger at søge asyl.

Også ændringsforslaget om, at loven skal op til revision i samlingen 1999-2000, altså i næste samling, er en vigtig forbedring. Lovforslagets intention er jo netop, som det blev fremsat, at vilkårene skal tilpasses de pågældendes behov. Men det kan være svært på et tidspunkt, hvor vi endnu ikke ved konkret, hvad det er for mennesker, der kommer hertil, at fastlægge i enkeltheder, hvad behovene er, og hvad vilkårene derfor skal være, og dertil kommer, at behovene vil ændre sig over tid – jo længere de er her, jo større behov bliver der.

Derfor giver det at indføje en revisionsparagraf mulighed for at vurdere loven på baggrund af de helt konkrete erfaringer, vi indhøster i løbet af de kommende år, og så justere efter dem, og det er vi godt tilfredse med.

Bortset fra at loven fortsat giver midlertidigt ophold, så imødekommer den i den udformning, den nu har fået, langt, langt, langt hovedparten af de kritikpunkter, der har været fremført, og det synes vi er godt. Det er alt i alt blevet et godt lovforslag, der er kommet ud af det, som det fremgår af betænkningen.

Jeg skal for god ordens skyld meddele, at Socialdemokratiet kan støtte ændringsforslagene fra ministeren og fra Kristeligt Folkeparti, og vi glæder os over, at loven kan gennemføres så hurtigt, at Danmark nu har et godt grundlag for at yde den indsats over for den tragedie, der udspiller sig i og omkring Kosova.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt bede fru Dorte Bennedsen om at bekræfte, at flygtninge, som kommer under denne her lov, og som får 2 års midlertidigt op-

hold, før de kan søge asyl, og derefter er der en asylprocedure, i hvert fald i de næste 5 år – i hvert fald i 5 år, måske i 6 år – skal leve i Danmark på midlertidige vilkår. Det vil sige med risiko for fra stort set den ene dag til den anden at blive sendt tilbage, hvis forholdene i Kosova ændrer sig. Kan Socialdemokratiets ordfører bekræfte det?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man har fra Socialdemokratiets side gjort en del ud af at sige, at den her lov er midlertidig, og at der så skal ske forlængelse osv. af opholdstilladelsen for de mennesker, der kommer hertil.

Det, der er mit spørgsmål, er: Hvis nu NATO får sat sig igennem, Milosevic går af, og man får en eller anden form for fred, hvis nu det lykkes på et eller andet tidspunkt, er det så med Socialdemokratiets medvirken, at de mennesker, der kommer hertil, i givet fald bliver tvunget hjem, også eventuelt imod deres vilje? Vil de personer, som har et ønske om at blive her, blive tvunget hjem alligevel?

Når jeg bliver nødt til at spørge, er det selvfølgelig, fordi det efter den almindelige udlændingelovgivnings rammer jo er sådan, at man inden for en 3-års-ramme kan tage en opholdstilladelse tilbage og tvinge personen hjem, men i praksis – har vi jo kunnet notere i et svar fra indenrigsministeren – benyttes dette jo overhovedet ikke. Og derfor er det væsentligt at få afklaret, om man vil benytte den mulighed i givet fald, selv om de pågældende personer ikke ønsker at rejse hjem frivilligt.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Til hr. Søren Søndergaard må jeg sige, at det vist er det, man på godt dansk kalder et retorisk spørgsmål, for hr. Søren Søndergaard kender lovgivningen lige så vel som de fleste andre her i huset. Det er jo korrekt, at der er 2 år her og 3 år i udlændingeloven, men der er jo flere grunde til, at der kommer en revisionsparagraf ind. Og det her problem, der rejses her, kan efter mine begreber være et, der måske kunne drøftes i den forbindelse, men selvfølgelig kan jeg bekræfte, at loven ser ud, som loven gør.

Og til hr. Thulesen Dahl: Det er vist næppe et retorisk, men et populistisk spørgsmål, som blev stillet her. Hr. Thulesen Dahl ved vist nok, at når man søger asyl, har man retten til at få sin asylsag behandlet, og får man afslag, skal

man rejse ud. Og så er der den mulighed – det er jo også en af grundene til, at det her er midlertidigt – at verden ser anderledes ud. Det, der er fuldstændig afgørende for Socialdemokratiet, er, at hvis kosovoalbaniere skal vende tilbage fra Danmark til Kosova, så skal det ske i det, FN kalder »sikkerhed og værdighed«, og kan det ikke ske på den måde, så er vi ikke med til noget.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu synes jeg måske, det er besynderligt at begrundede, at man gennemfører en forringelse, med, at man jo samtidig indfører en revisionsparagraf. Altså, det har ikke et selvstændigt formål at få en forringelse, så hvorfor lave forringelsen? Det behøver man jo ikke gøre. Og jeg vil godt bede fru Dorte Bennedsen om at bekræfte, at den lov, man gennemfører her, i forhold til den bosnierlov, som et flertal bestående af Socialdemokratiet, De Radikale og venstrefløjten gennemførte, på det her punkt betyder en klar forringelse for de pågældende.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg vil gerne spørge fru Dorte Bennedsen, om det så ikke er sådan, at når man nu er igennem de 2 års midlertidigt ophold, som loven pålægger, og hvis man så skulle gå hen og søge asyl efter de 2 års midlertidigt ophold, så kommer man ind under den almindelige integrationslovs bestemmelser. Det vil sige, at oven i de 2 års midlertidigt ophold har man nu 3 års ekstra midlertidig opholdstilladelse. Samlet set 5 års midlertidig opholdstilladelse. Er det en forringelse i forhold til den situation, normale flygtninge ville blive sat i, eller ej?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Fru Dorte Bennedsen gør ikke engang et forsøg på at svare på det spørgsmål, jeg stillede. Og derfor vil jeg gerne være sikker på, at fru Dorte Bennedsen hører det spørgsmål, jeg så stiller nu.

Jeg ved ikke, om fru Dorte Bennedsen har tid, men det spørgsmål, jeg stiller, er faktisk et spørgsmål, jeg gerne vil have svar på. Det er, hvad der i Socialdemokratiets terminologi er midlertidigt. Det er således, at vi efter den almindelige udlændingelovgivnings rammer har en 3-årig periode, efter en person har fået asyl,

hvorunder en person kan udsendes, hvis der bliver fredelige forhold dér, hvor personen kommer fra.

I praksis benytter man ikke den mulighed, og derfor er mit spørgsmål: Når man nu vil lave denne her særlov, hvor man giver en række personer midlertidigt ophold i Danmark, vil de så, hvis det er således, at man med sikkerhed og værdighed kan tilbagesende personerne, blive tilbagesendt, også selv om de ikke selv ønsker det? Det er et meget enkelt spørgsmål, jeg stiller. Det må også være muligt for fru Dorte Bennedsen at forholde sig til det.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil gerne starte med at sige undskyld til hr. Thulesen Dahl for, at jeg ikke hørte efter. Mit problem er, at jeg har hørenedsættelse, og når der er så meget støj i salen, kan jeg ikke høre, hvad der bliver sagt. Jeg havde svært ved at høre, hvad fru Pernille Frahm sagde. Derfor var jeg nødt til at spørge hende. Og det er altså også en henstilling om at få lidt mere ro i salen. Det er faktisk svært, når man hører dårligt.

Til fru Pernille Frahm: 2 plus 5 år, jamen det var jo det, jeg vekslede ord med hr. Søren Søndergaard om. Denne siger 2, og den anden siger 3, og i min regnebog er 2 og 3 lig med 5. Men det synes jeg er nogle af de ting, man kan se på – det var derfor, jeg henviste til revisionsparagraffen.

Så talte hr. Thulesen Dahl om midlertidighed. Jeg er nødt til at sige til hr. Thulesen Dahl, at hvis man læser lovforslaget, og hvis man læser de svar, der er givet under udvalgsbehandlingen, så fremgår det jo, at hvis forholdene ændrer sig – der er nogle betingelser for, at der er ophold her, ligesom der er det under udlændingeloven – og hvis de betingelser ikke længere er til stede, kan de pågældende vende tilbage.

Og jeg ved godt – hr. Thulesen Dahl behøver ikke at ryge op med det samme – at det, jeg skal svare på, er, om vi vil tvinge dem ud; vil vi tage pisken og smide dem ud? Jeg tror, det er et fuldstændig retorisk spørgsmål, for det, jeg oplever, er, at disse mennesker i virkeligheden nødt vil væk fra nærømråderne dernede, for de vil jo tilbage til deres egne områder.

Men det er klart, at hvis betingelserne ikke længere er til stede, hvis FN og UNHCR kan komme og sige, at de kan vende tilbage i sikkerhed og værdighed, så skal de vende tilbage. Det fremgår af loven, det fremgår af de spørgs-

mål og svar, der er givet under udvalgsbehandlingen, som enhver i Retsudvalget kunne have sat sig ned og have læst.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Som en backbencher her i Folketinget, der sidder helt nede bagi, skal jeg give fru Dorte Bennedsen fuldstændig ret i, at det nogle gange kan være utrolig vanskeligt at høre, hvad der foregår oppe fra talerstolen, så det skal jeg ikke lægge fru Dorte Bennedsen til last.

Men jeg forstår altså stadig væk ikke – og derfor vil jeg godt gentage spørgsmålet – hvad der er baggrunden for, at man i forhold til, hvordan bosnierloven endte med at se ud, i denne her lov laver en klar forringelse, fordi man siger: 2 års midlertidighed, derefter kommer asylbehandlingen – hvor lang tid den er, ved vi ikke – og dertil kommer så 3 år, hvor man stadig væk kan sendes tilbage. Det vil sige en usikkerhed, som er på mindst 5 år, måske 6 år.

Det var jo lige præcis det, Socialdemokratiet, De Radikale, SF og Enhedslisten sagde, da vi lavede revisionen af bosnierloven: Vi vil ikke være med til, at folk skal leve i usikkerhed så længe. Det ville Venstre og De Konservative godt. Derfor lavede de en frygtelig ting hen over julen og udsatte behandlingen af loven.

Men hvorfor laver man nu den politik, som Venstre og De Konservative stod for dengang? Hvad er grunden til, at Socialdemokratiet har skiftet holdning, og ikke har den samme holdning, som de havde sidst?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det, der er hele kernen i det, jeg forsøger at spørge fru Dorte Bennedsen om, er jo lige præcis det, fru Dorte Bennedsen også svarer her med ordet »kan«: at man inden for en vis periode kan tilbagesende flygtninge, som har haft midlertidigt ophold her i landet, men man gør det ikke.

Et af de spørgsmål, som Dansk Folkeparti har forfulgt i udvalgsarbejdet, er lige præcis, i hvilket omfang man benytter muligheden for efter den almindelige udlændingelovgivnings muligheder at tilbagesende flygtninge inden for den 3-års-regel. Og der har været fremsendt en række prøvesager, og det viser sig i praksis, at så gør man det overhovedet ikke; man benytter sig ikke af muligheden.

Derfor er det jo lidt afgørende for os at vide, om det er, fordi man ikke vil benytte sig af muligheden; om det er, fordi man har det grundlæggende synspunkt, at en person, der er kommet hertil og har fået asyl eller midlertidigt ophold efter denne her særlov, man nu vil vedtage, at den person i virkeligheden selv bestemmer, om vedkommende vil retur, eller om det er således, at hvis man erklærer området dernede for at være sikkert, så de kan vende tilbage, jamen så skal de personer tilbage, og så betyder midlertidigheden, at det ikke er et spørgsmål om, at man spørger: Vil du tilbage, ja eller nej? Men så bliver de selvfølgelig sendt tilbage uanset hvad.

Det er det, jeg forsøger at få et klart svar på, og jeg må så konstatere, at det kan jeg altså ikke få.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Det største lyspunkt, der har været i behandlingen af det her lovforslag, har været, da man lavede forslaget til en revisionsparagraf. Man kan håbe, at det betyder, at vi får en gentagelse af situationen omkring bosnierloven, og dér vil jeg gerne spørge fru Dorte Bennedsen: Hvordan kan det være, at man går med i et forløb omkring bosnierloven, hvor man ændrer alt det midlertidige og giver folk en status, hvor opholdet tæller fra allerførste opholdstilladelse – man går med på at lave den revision – og nu laver man så en helt ny lov, der gentager alle de fejl, som vi var fælles om at fjerne?

Hvorfor skal vi først have 1 år med alle fejltagelserne, før vi kan gøre det, vi ved vi er nødt til at gøre, og som er det eneste rigtige?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg prøver én gang til. Intentionen i denne her lov er at skabe nogle vilkår for disse mennesker, som kan give dem – i det omfang det overhovedet er muligt – en menneskelig tilværelse i den tid, de er her i landet.

Jo længere de er her, jo større bliver behovene formentlig, og derfor er der mange bemyndigelser, hvilket jeg også ved førstebehandlingen sagde; jeg bryder mig ikke om bemyndigelser, men der er mange bemyndigelser i den her lov netop for muligheden af at kunne tilpasse vilkårene.

Så er der indsat en revisionsparagraf, og den kan dels ændre på den her lov, dels kan den jo

bruges som en anledning til at tage en ordentlig diskussion her i Folketinget: Hvilke erfaringer har vi – nu har de været her 1 år – hvad er der af erfaringer? Opfylder vi behovene, eller opfylder vi dem ikke? Det kan være her i denne nødlov, eller det kan være i udlændingeloven, der kan være behov for ændringer.

Og jeg synes, det er rimeligt at bruge tiden her inden udgangen af næste folketingssamling til at få en ordentlig, gedigen debat i Folketinget om de sager. Så ved vi, hvad det er for en type mennesker, vi har heroppe, vi ved, hvad deres behov er osv.

Så spørger fru Pernille Frahm, om vi ikke kunne gøre alt det her fra starten. Vi synes ikke, det er nogen god idé med det, der foregår i selve Serbien, at sige til dem: Venner, vi skal nok tage de af jer fordrevne folk herop og give dem permanente vilkår heroppe. Det var formentlig det, Milosevic mest af alt gerne ville se: at de vesteuropæiske lande nu melder ud, at vi nok skal sørge for, at han bare kan fortsætte.

Det kan man så være enig eller uenig med os i, men det er baggrunden for denne lov om midlertidigt ophold.

Og så er jeg lidt træt af, at hver gang der står et eller andet, som ikke er defineret i fuldstændig eksakte bogstaver og kommaer, så bliver det tolket, som at man nok vil bruge det til at fratage rettigheder og forringe vilkår og genere dem i en hvilken som helst henseende. Jeg kan ikke begribe, at de mennesker, der er optaget af den her sag, ikke kan indse, at det her handler om at gøre det så godt som muligt, og ikke tør have tillid til, at også en bemyndigelse kan bruges ordentligt og godt og ikke behøver at bruges indsnævrende; den kan faktisk bruges udvidende, og det er det, ministeren gang på gang har svaret os.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg er glad for, at Socialdemokratiet og fru Dorte Bennedsen bakker så kraftigt op om Kristeligt Folkepartis ændringsforslag om, at der indsættes en revisionsparagraf i loven, og jeg kan fuldt ud sige, at de argumenter, som fru Dorte Bennedsen her brugte fra revisionsparagraffen, også er Kristeligt Folkepartis, set i lyset af at vi har stillet forslaget.

Men jeg vil alligevel godt anfægte, når fru Dorte Bennedsen siger, at vi ikke vil være med til at give de kosovaalbanske flygtninge permanente vilkår; det kan misforstås. Jeg synes dog

alligevel, at det er utroligt, at man efter at have givet 3 års ophold i Danmark – som der jo er tale om, hvis man går ind og støtter Enhedslistens ændringsforslag nr. 12, som vi gør fra Kristeligt Folkepartis side – at man da ikke skulle være villig til at kunne give permanent opholdstilladelse; så er der dog ikke længere tale om midlertidighed, og derfor synes jeg faktisk, selv om jeg bestemt ikke er enig i alt, hvad fru Pernille Frahm og hr. Søren Søndergaard har sagt her til den socialdemokratiske ordfører, at lige præcis på det punkt har de faktisk en pointe.

Jeg vil godt endnu en gang opfordre i hvert fald Socialdemokratiet til at overveje ændringsforslag nr. 12. Det synes jeg faktisk ikke på nogen som helst måde kan udlægges, som om vi går imod det sigte, at loven skal have midlertidig karakter og ikke permanent.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Til fru Dorte Bennedsen: Der er jo ingen her, der siger, at de skal have permanente vilkår. Det, vi siger, er, at de skal have vilkår som andre flygtninge. Andre flygtninge har midlertidige vilkår de første 3 år. Denne her gruppe får midlertidige vilkår i 2 år plus asylsagsbehandlingstid plus 3 år. Vi vil bare have, at de får de samme betingelser som andre flygtninge. Kan fru Dorte Bennedsen bekræfte, at det er sådan, at man ikke har permanente vilkår før allertidligst efter 3 år?

Og så til det med, hvad Milosevic vil glæde sig over eller ikke glæde sig over: Jeg mener, vi her må varetage flygtningenes tarv. Jeg mener ikke, det er vores opgave at deltage i en fodboldkamp, hvor flygtninge bliver kastebold mellem os og Milosevic.

Første næstformand (Birte Weiss):

Så er det fru Birthe Rønn Hornbech i ordfører-rækken.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg kan først om ændringsforslagene sige, at Venstre naturligvis vil stemme for de tre forslag, vi selv har stillet sammen med De Konservative, og vi vil stemme for Kristeligt Folkepartis ændringsforslag, for regeringens ændringsforslag, og vi vil stemme imod SF's og Enhedslistens ændringsforslag.

Om vore egne ændringsforslag skal jeg kort sige, at vi ikke finder det naturligt, at der i lo-

ven er en ekspropriationsbestemmelse. Vi mener, at ministeren må komme til Folketinget, hvis det bliver nødvendigt at ekspropriere. Med de meldinger, vi har fået, skønnes det jo ikke nødvendigt foreløbig. Det samme gælder undtagelser fra planloven. Vi mener, man skal følge reglerne, og har også herved lagt vægt på høringssvaret fra Kommunernes Landsforening. Så mener vi endelig, det er naturligt, at man gør alt, hvad man kan for at undgå, at personer, der i forvejen er udvist fra Danmark og måtte have begået kriminalitet, ikke ligefrem inviteres til Danmark.

Om det samlede lovforslag kan jeg sige, at Venstre stemmer for lovforslaget, og vi er godt tilfredse med, at der er samlet et så bredt grundlag for denne sag, som jeg tror vil vise sig at være en folkesag.

Vi finder det rigtigt, at der med dette lovforslag skabes et særligt retsgrundlag for, at vi nu kan invitere nødstedte kosovoalbaniere til Danmark. Der er nogle, der siger, at det er en særlov. En særlov, det har været palæstinenserlov og Tvindlov, hvor Folketinget har gjort sig til udøvende magt, hvor Folketinget har gjort sig til dømmende magt, og altså blandet de tre magter, der ifølge grundlovens § 3 skal være adskilt, sammen. Det er jo ikke det, der er tale om her. Der er tale om, at der er en særlig gruppe mennesker, der får en særlig invitation til at komme til Danmark, og derfor skaber vi et særligt retsgrundlag.

De får den opholdstilladelse meget hurtigt. Det bliver en midlertidig opholdstilladelse. Det er, hvad UNHCR både denne gang og tidligere har anbefalet, og det er, hvad vi i Venstre lægger meget vægt på. Det hele drejer sig jo om, at disse stakkels mennesker skal tilbage igen, og vi skal bl.a. gennem EU og NATO hjælpe dem til, at de kan komme tilbage til deres eget område.

Vi har også, inden forslaget blev fremsat, med ministeren diskuteret, hvilke vilkår der så skal være. Og loven har jo en række bemyndigelser, og jeg vil godt sige, at det normalt ikke er Venstres livret med bemyndigelser, men vi har bøjet os for ministerens argumenter, det, fru Dorte Bennedsen sagde sidste gang, nemlig at over tid kan der være brug for en udvikling, og vi har med interesse læst de svar, som ministeren har givet, og som vi har fået optrykt i betænkningen.

For hvad er det, det drejer sig om? Det drejer sig om en ganske særlig forfærdende nødsituation, hvor vi nu inviterer nogen herop for at let-

te presset i nærområdet, hvor der er så forfærdelig mange fordrevne.

Hvert eneste menneske er jo unikt, og vi synes, det er rigtigt, at man denne gang også med de erfaringer, vi i forvejen har med Dansk Røde Kors, siger: Jamen lad os nu få en vis fleksibilitet, og lad os nu ikke gøre det lige så stramt, som vi gjorde med bosnierne fra starten; men lad os på den anden side ikke starte med at lave en masse firkantede, forkromede programmer, som det enkelte menneske ikke hører ind i.

Så har jeg overhovedet ikke hørt nogen sige noget om, at det var måske også var en idé at spørge de mennesker, der kommer hertil, hvilke ønsker de egentlig har. Det er der åbenbart ikke nogen der har tænkt på. I pressen har man haft så travlt med at tale om alle mulige forkromede programmer, og hvor forfærdeligt alt det, vi gør herinde, er, så man må høre lobbyisterne og venstrefløjen sådan, at det havde været bedre, om vi overhovedet ikke havde inviteret nogen. Det er ejendommeligt.

Vi er altså indforstået med, at de bemyndigelser bruges til, at man, hvis opholdet skulle trække ud, hvilket vi ikke håber, gradvis giver bedre og bedre vilkår, og at man ikke forhindrer folk, der kan skabe sig et arbejde – formentlig i nærheden af flygtningecentrene – i også at få lov til det.

På den måde er der skabt langt bedre vilkår end for asylsøgere, og det er der jo så nok også nogen der vil gøre vrøvl over, men det mener vi er rigtigt. Dette er en ganske særlig situation, hvor det fra starten er fastslået, at disse mennesker har krav på en opholdstilladelse.

Fru Dorte Bennedsen har nævnt debatten i pressen. Det er altså vigtigt at få slået fast med syvtommersøm: Disse mennesker får rettigheder, der ligger langt ud over asylsøgeres. Ministeren har lovet at afpasse forholdene efter de enkelte mennesker og efter, hvordan det hele udvikler sig. Det har vi tillid til, men – som jeg også sagde sidst – vi vil hele tiden have snor i ministeren.

Så jeg går ud fra, at ministeren også vil give det tilsagn her fra Folketingets talerstol, at han løbende vil fortælle Retsudvalget, hvordan det går. Vi er jo også interesseret i at høre, hvordan det i det hele taget går med disse mennesker. Men også at ministeren selvfølgelig holder sig inden for de rammer, som vi har givet. Det nærer jeg ikke nogen tvivl om at ministeren vil. Men altså: Vil ministeren love jævnlige at vende tilbage til Retsudvalget?

Lad mig afslutningsvis igen sige: Vi er meget tilfredse med, at der er et bredt flertal for denne lov. Vi tror faktisk, at befolkningen vil tage godt imod disse mennesker, som forhåbentlig ikke behøver at være her ret længe, fordi vi alle brændende ønsker, at den forfærdelige konflikt hurtigst muligt ophører.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg kan altså ikke lade være med at spørge fru Birthe Rønn Hornbech, om hun alene er ophavsmanden til denne her sproglige kreativitet, som gør, at det, som hun selv beskriver som »en særlig situation«, hvor der er brug for »et særligt retsgrundlag«, for »en særlig gruppe mennesker« – altså det, som vi normalt ville kalde for »en særlig lov« eller »en særlov« – fordi fru Birte Rønn Hornbech skal være tilfreds derfor kalder det en nødlov.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Det var egentlig lidt det samme, som jeg bad om en kort bemærkning til, for det er altså hykleri, når fru Birthe Rønn Hornbech afviser, at det her er en særlov. Selvfølgelig er det en særlov, og det var også det, indenrigsministeren lagde op til de første dage, efter man kom frem med, at nu ville man lave en speciel lov for en vis gruppe mennesker – altså kosovaalbanerne i det her tilfælde – præcis på samme måde, som man tidligere har gjort det i forhold til palæstenserne, til serberne, til bosnierne.

Dengang var det en særlov, og det her er også en særlov, og jeg synes, det rent ud sagt er lidt pjanket, bare for at fru Birthe Rønn Hornbech kan gå ud til sit bagland og sige, at det her er en nødlov. Det er måske det, Venstre har fået igennem i forhold til denne her lov? I stedet for at kalde det en særlov, så kalder man det en nødlov. Det er simpelt hen noget pjank.

Fru Birthe Rønn Hornbech må indrømme, at det er en særlov. Og det, der godt kan undre, er det syn, som fru Birthe Rønn Hornbech faktisk altid har udtalt sig om at have på særlove: at det var noget pjat, og det skulle man ikke gennemføre.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Fru Birthe Rønn Hornbech sagde, at det her var en folkesag. Og Dansk Folkeparti er ikke et sekund i tvivl om, at det er en folkesag at hjælpe

mennesker i nød, og det er noget, vi alle sammen bakker op om. Og det er nok også en folkesag i et vist omfang at hjælpe mennesker her i landet, hvis det vel at mærke reelt er midlertidigt, man hjælper disse mennesker.

Derfor det spørgsmål til fru Birthe Rønn Hornbech, som jeg ikke kunne få svar på fra Socialdemokratiets ordfører, fru Dorte Bennedsen, nemlig: Hvis der bliver fred, hvad vi må håbe, i Serbien, og det bliver muligt for de her mennesker at vende hjem, er Venstre så med på, at det ikke er et spørgsmål om frivillighed, om de mennesker vender hjem, men er et spørgsmål om pligt; det er et spørgsmål om, at de bliver hjemsendt, uanset om de mennesker selv har et ønske om at måtte blive i Danmark?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen altså for mig kan fru Pernille Frahm og fru Pia Kjærsgaard da godt tage hinanden i hånden, hvis begge parter synes, at det er en yndig alliance, og så kalde loven en særlov. Det spiller jo ikke nogen rolle. Jeg er sådan set ligeglad.

Det er rigtigt, at vi bad om at få det kaldt en nødlov, for det er det, vi synes, det er. Bare vi er enige om, hvad en særlov er, og en særlov er altså for mig en sammenblanding af magterne og en overtrædelse af grundlovens § 3, og det er der ikke tale om her.

Fru Pia Kjærsgaard blander tingene sammen, når palæstinenserloven nævnes sammen med bosnierloven. Bosnierloven var også en særlig lov for en særlig gruppe mennesker i en særlig situation. Ved Palæstinenserloven var det oppositionen, den daværende opposition, der gjorde sig til udøvende magt og gav opholdstilladelse til nogle mennesker, som var inde i en asylprocedure, hvor man altså ikke ville acceptere den udøvende magt, men gjorde sig til udøvende magt. Det er problematisk og magtmisbrug og ulighed.

Her er der tale om, at vi helt fra starten åbent har sagt, at det skal være en særlig lov, og det vedstår vi os. Det var ministerens ønske, og det mener vi også er nødvendigt.

Hr. Thulesen Dahl taler om det midlertidige. Jamen jeg tror da, at det for alle dem, der stemmer for loven, er afgørende, at opholdet er midlertidigt. Der er da ingen, der tror andet, når vi har set de kosovoalbanere under de forfærdeli-

ge forhold, end at det vil være en hjælp, så længe de er her.

Når man hører Dansk Røde Kors fortælle, og jeg har da også talt med journalister, der har været dernede, så kan de alle fortælle, at dette folk har et fantastisk sammenhold og netværk, og de ønsker at komme tilbage. Ja, det har jo faktisk været sådan, at vi har været nødt til at understrege i loven, at det skal være efter deres eget ønske, fordi vi har set, at der nærmest er nogle, der er blevet tvunget til Norge. Så jeg synes, at hr. Thulesen Dahls spørgsmål er helt ved siden af virkeligheden.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

I modsætning til de andre spørgere vil jeg da godt gratulere Venstre og Det Konservative Folkeparti, for de har jo fået deres politik igennem på det her område.

I forhold til hele den store diskussion, vi havde om bosnierloven, hvor Socialdemokratiet, De Radikale, SF og Enhedslisten stod og sagde, at der må være grænser for, hvor lang tid folk skal leve under midlertidige vilkår uden at kende deres fremtid, og hvor Venstre insisterede på, at der skulle være en lang periode af usikkerhed – det var det bedste – og hvor vi havde flertallet dengang, så kan man konstatere, at Venstre og De Konservative denne gang har fået flertallet sammen med Socialdemokratiet og De Radikale.

Så det er jo et til lykke til Venstre. Det er ikke et til lykke til de berørte flygtninge; det er dem, det går ud over, det ved vi jo.

Jeg vil godt spørge fru Birthe Rønn Hornbech: Når nu den revisionsparagraf kommer, kan fru Birthe Rønn Hornbech så allerede nu løfte sløret for, hvordan Venstres holdning vil være til at gennemføre en ordning, som betyder, at man kun har 3 års usikkerhed for de pågældende og ikke 5 eller 6 års usikkerhed?

Er det Venstres opfattelse, at man, når revisionen kommer, vil være med til at lave en bosnierlovordning, som man gjorde dengang, eller vil Venstre fastholde sin principielle politik på det her område?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Fru Birthe Rønn Hornbech baserede Venstres støtte til dette lovforslag i sin ordførertale på, at det er en folkesag. Og det ønsker jeg så at børe lidt i, for jeg tror også, det er en folkesag for

danskerne at hjælpe de her mennesker, og jeg tror også, det i en midlertidig periode kan være en folkesag at hjælpe de mennesker her i Danmark. Men dét, der er folkesagen, er, at man hjælper midlertidigt, og derfor er det helt afgørende jo, om det er Venstres opfattelse, at det skal være op til de her mennesker selv, om de ønsker at vende tilbage, når der forhåbentlig på et tidspunkt er fred.

Jeg kan ikke tolke fru Birthe Rønn Hornbechs svar på anden måde, end at det er fuldstændig op til hver enkelt i den givne situation, om man ønsker at vende tilbage, for på et meget konkret spørgsmål om det her, svarer fru Birthe Rønn Hornbech, at det er et spørgsmål om, at folk jo ønsker at komme tilbage, og at det skal være frivilligt at komme til Danmark.

Det er ikke et svar, der besvarer det spørgsmål, som jeg stillede, som jo er det afgørende: Hvis der er fredelige tilstande i Kosovo, er det så en pligt for de her flygtninge, der nu kommer til Danmark i en såkaldt midlertidig periode, at vende tilbage, eller er det op til hver enkelt selv at vurdere, om man ønsker at komme tilbage?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg synes, det er under lavmålet, når hr. Søren Søndergaard siger, at Venstre går ind for, at der skal være en lang periode af usikkerhed. Det, vi siger, er, at opholdet skal være midlertidigt. Vi forsøger at lette, og det er kun at lette, for en forfærdelig situation, men flugt og etnisk udrensning er jo altid forfærdelig, og det forsøger vi at lette med et midlertidigt ophold.

Så vil hr. Thulesen Dahl, og det er jo et kønt selskab, og vi må konstatere, at fløjene tilsyneladende er enige om at stemme imod, gerne have at vide, om vi vil tvinge udlændingene tilbage. Jamen det afgør vi jo ikke. Der er jo opstillet nogle kriterier for, hvordan man kan få opholdstilladelse efter denne lov.

Der er opstillet regler for, hvor lang tid man kan få midlertidig opholdstilladelse, og jeg håber stadig væk på, at den yderste konsekvens, 2 år, overhovedet ikke bliver nødvendig. Derefter går de pågældende ind i asylproceduren, og så henhører de under udlændingeloven, og så er det Udlændingestyrelsen, der med en klageadgang til Flygtningenævnet afgør, om de pågældende kan få opholdstilladelse. Det er jo så det, der hedder opholdstilladelse med henblik på varigt ophold og efter 3 år permanent opholds-

tilladelse. Sådan er reglerne, og det er dét, vi siger ja til, at sådan skal det være.

Derudover er der jo så en særlig hjælp til repatriering. Der er nogle af organisationerne, der mener, at ordet genbosætning er bedre; det er det vel i virkeligheden også, minister, men det er jo igen en strid om ord. Der er givet mulighed for, at selv nødstedte, der har været her i meget kort tid, kan få hjælp til at komme hjem, og jeg forestiller mig også, at man yderligere vil tilgodese landet med en samlet massiv indsats fra alle EU-lande. Det er sådan, det ser ud.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Ja, fru Birthe Rønn Hornbech kan selvfølgelig mene, at det er under lavmålet, når jeg påstår, at Venstre vil have en lang periode med usikkerhed for flygtningene, men så skyldes det jo kun én eneste ting, og det er, at Venstres politik på det her område er under lavmålet.

Den er under lavmålet, fordi Venstre jo gang på gang her i Folketinget har stillet forslag om, at flygtninge, der kom hertil efter den periode, hvor de havde fået asyl, skulle leve i 7 års usikkerhed. 7 år, hvor de ikke vidste, om de med 14 dages varsel skulle blive sendt tilbage til det land, de kom fra. 7 år, hvor de ikke vidste, om deres børn havde en fremtid i skolerne, i forhold til bekendte, i forhold til det arbejde, de fik, osv. 7 års midlertidighed, 7 års usikkerhed, det har været Venstres politik.

Det, der var resultatet af Bosnierloven, var, at Socialdemokratiet, SF, De Radikale og Enhedslisten sagde: Vi ønsker at begrænse usikkerheden til 3 år. Usikkerheden skal ikke vare mere end 3 år. Nu er det så lykkedes regeringen sammen med Venstre og De Konservative at blive enige om, at usikkerheden skal vare mindst 5 år. Det må også fru Birthe Rønn Hornbech da opfatte som en indrømmelse og som et skridt på vejen, og derfor gratulationer til fru Birthe Rønn Hornbech og sorg for flygtningene.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Da loven, eller lovforslaget, var blevet fremsat, kunne jeg forstå på dagspressen, at fru Birthe Rønn Hornbech ønskede, at man skulle have sådan en 3-måneders-revision af de her udlændinges forhold. Og det var vel med henblik på at give udtryk for, at Venstre virkelig ville sørge for, at opholdet blev af midlertidig karakter. Så snart, der blev fred i Kosovo og mulighed for at

vende tilbage, så skulle de her mennesker vende tilbage.

Nu er lovforslaget jo, som det ligger nu, blevet et noget andet, og nu ser udgangspunktet jo ud til, at det er de her 2 år, som nu er rammen. Det, der så er mit spørgsmål til fru Birthe Rønn Hornbech, for dog i det mindste at prøve at få ét konkret svar fra Venstres ordfører, er: Hvis der inden for den 2-års-periode bliver fred i Kosovo, mulighed for at vende tilbage, er det så Venstres opfattelse, at de her mennesker under alle omstændigheder skal tilbage, eller vil det i givet fald være op til hver enkelt også på det tidspunkt at vurdere, om de ønsker at vende tilbage?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

I modsætning til formodentlig alle andre i denne sal har jeg også prøvet at være flygtning, og jeg gratulerer alle mine kollegaer med, at de ikke har prøvet det.

Derfor vil jeg gerne, før fru Birthe Rønn Hornbech nu skal svare en gang til, give den oplysning, at mens jeg var flygtning, da blev det ikke diskuteret, hvornår jeg skulle tilbage eller ej. Jeg blev inviteret til et andet land, som åbnede sine porte. Der var nogle, der tog tilbage, og som var lykkelige for at tage tilbage, dem hørte jeg til, og der var andre, der valgte at blive, og det fik de så lov til. Den tid, den glæde. Hvad er det, vi diskuterer?

Lad os da se at få slået portene op til dette land, så ulykkelige mennesker kan komme hertil. Og da der er en revisionsparagraf inden for 1 år, skal vi nok sørge for, at de bliver ordentligt behandlet, og der er så mange positive udtalelser og positive paragraffer i dette lovforslag, så der faktisk ikke er andet at gøre end at stemme for ændringsforslag nr. 12. Det vil jeg gerne opfordre både Venstre og De Konservative og Socialdemokratiet til.

Men hovedpunktet, og det være især sagt til hr. Thulesen Dahl, er: Lad os da få dem hertil. Det er en køn måde; hr. Thulesen Dahl interesserer sig ikke for, hvor godt de skal have det heroppe; hvor frit de skal have det heroppe. Det interesserer ham ikke. Det har han ikke stillet noget ændringsforslag om. Det eneste, der interesserer Dansk Folkeparti, er, hvordan vi hurtigst muligt bliver af med de mennesker igen. Æv og fy!

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er jo fuldkommen rigtigt, hvad hr. Thulesen Dahl siger: I starten af debatten, da indenrigsministeren sagde, han var på vej med en lov, så foreslog jeg, at vi gjorde den af 3 måneders varighed.

Jeg var bekymret for, hvordan en lov, der gav længere ophold, ville virke på tilliden til NATO's aktioner, og derfor bad jeg indenrigsministeren om at komme med de bekymringer, der må være i NATO over den ordening vi har lavet, og det har jeg fået svar på, nemlig at jeg ikke har nogen grund til bekymringer. Vi har optrykt det bilaget i forslaget, at både NATO og EU, og det er jo i overensstemmelse med UNHCR, stadig væk har den målsætning, at de fordrevne skal tilbage til deres land.

Jeg kunne ikke komme igennem med de 3 måneder, og så stemmer jeg for det, der er den bedst mulige løsning under de givne politiske forhold, når jeg har fået de forsikringer, jeg ønskede.

Så vil jeg sige til hr. Søren Søndergaard: Jamen Enhedslisten og Venstre har jo meget forskellig opfattelse af, hvordan man skal behandle flygtninge. Vi mener, at flygtninge i sig selv er et midlertidigt begreb. Det er mennesker, der som udgangspunkt ønsker at vende tilbage til deres land. Derfor ønsker vi ikke en politik, hvor flygtninge bliver til indvandrere. Det er de så blevet i praksis mange gange, men det synes vi i princippet er forkert, men vi må jo konstatere, at mange rent faktisk ikke har kunnet vende tilbage.

Så spørger jeg mig selv, om hr. Søren Søndergaards synspunkt i virkeligheden er udtryk for sådan en eller anden arrogance med hensyn til, at ethvert menneske i denne verden med en hel anden kultur og en hel anden tro nu er mest lykkelig, hvis de tvinges til integration, lige så snart de kommer herop. Det er jeg slet ikke så sikker på er tilfældet.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Fru Birthe Rønn Hornbech gav mig egentlig en udmærket lejlighed til – hvilket hr. Kristian Thulesen Dahl ikke kunne få lov til – at svare hr. Arne Melchior, for fru Birthe Rønn Hornbech kunne med nøjagtig samme ret stille det spørgsmål til hr. Arne Melchior, som hun stiller til hr. Søren Søndergaard, nemlig om alle blot skal have lov at komme til Danmark.

Fru Birthe Rønn Hornbech må trods sin ordføretale jo efterhånden være enig i ved at støtte det her forslag, at man bare giver opholdstilladelse uanset hvad. Den dér regel om midlertidighed, som fru Birthe Rønn Hornbech gerne vil give udtryk for at Venstre går ind for, holder ikke en meter i det her forslag.

Jeg synes, fru Birthe Rønn Hornbech skulle stille nøjagtig det samme spørgsmål til hr. Arne Melchior, som hun stillede til hr. Søren Søndergaard, men der ligger jo nok nogle taktiske og politiske hindringer i vejen. Som sædvanlig hamrende uærligt fra Venstres side.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det lovforslag, som vi i den her debat forsvarer mod bliver forværret, tilsiger, at folk for det første skal søge om asyl, og så skal de have asyl for overhovedet at kunne blive her. Det er, fordi det fremgår af udlændingeloven. Man skal have asyl for at blive her, og det tager nogen tid. Når man så har fået asyl, går der yderligere 3 år, hvor man, hvis tingene ændres i ens hjemland, stadig væk kan sendes hjem. Det vil sige, at mellem 4 og 5 og nogle gange 6 års midlertidighed eksisterer i dag. Sådan er det, og det er den midlertidighed, som fru Birthe Rønn Hornbech vil gøre endnu længere, endnu mere usikker for de pågældende.

Derfor er det selvfølgelig også noget vrøvl, at vi på arrogant vis vil have, at alle skal tvinges til integration. Det må de da selv afgøre, og ifølge gældende lov må de altså efter 3 år afgøre, om de vil blive i Danmark, fordi så kan de ikke længere smides ud, altså 3 år efter de har fået asyl. Ifølge fru Birthe Rønn Hornbech er det 7 år, efter de har fået asyl, og det får konsekvenser for dem, for deres børn, for deres mulighed for at integrere sig osv.

Det, der er det beklagelige i denne sag, er, at Venstre og De Konservative har fået Socialdemokratiet og De Radikale med i retning af Venstres og De Konservatives synspunkter.

Første næstformand (Birte Weiss):

Hr. John Vinther som ordfører.

John Vinther (KF):

Da Det Konservative Folkepartis ordfører, hr. Bendt Bendtsen, er forhindret i at være til stede under denne andenbehandling, skal jeg kort redegøre for Det Konservative Folkepartis stilling.

Under førstebehandlingen sagde vi fra konservativ side, at vi bakkede op bag NATO-aktionen i Kosovo, hvor Milosevic er i gang med både folkedrab og etnisk udrensning. Vi sagde også ja til at vedstå os vores humanitære ansvar i denne sag, og det ja gentager vi i dag ved at stemme ja til loven.

Vi fastholder stadig, at hjælp i nærområdet er hovedhjælpen og den hjælp, som har første prioritet, men vi har også sagt ja til at hjælpe UNHCR med denne kvote af midlertidige flygtninge; flygtninge, som er svage og syge, flygtninge, som er drevet fra hus og hjem.

Med hensyn til ændringsforslagene skal jeg oplyse, at når man fra regeringens side har udtrykt, at der kan skaffes bomuligheder nok til disse flygtninge, så kan vi ikke se, at det skulle være nødvendigt at ekspropriere, ligesom det ikke skulle være nødvendigt at sætte planlovens bestemmelser ud af kraft. Det er også et spørgsmål om borgernes retssikkerhed.

Samtidig ønsker vi ikke at invitere folk til Danmark, som har begået en kriminalitet af en sådan størrelse, at de ville være blevet udvist, såfremt de havde været her.

Med hensyn til bemyndigelserne er vi fra konservativ side jo normalt meget, meget forsigtige med sådanne, men her har vi tillid til, at indenrigsministeren håndterer disse fleksibelt, når vi taler om undervisning, aktivering og beskæftigelse, og vi er klar til at drøfte disse ting, såfremt det bliver nødvendigt, når vi nærmer os de praktiske problemer, som kan opstå.

Disse mennesker, som i disse timer er fordrevet fra hus og hjem, skal stilles i den bedst mulige situation, så de en dag kan komme hjem og genopbygge deres land. Det er en sag, som vi gerne støtter fra konservativ side, og vi synes, det er beskæmmende, at der er partier i denne sal, som ikke kan støtte denne humanitære opgave.

Pernille Frahm (SF):

Der er vist ingen, der er i tvivl om, at en katastrofe har ramt Europa, en katastrofe af et omfang, vi jo normalt kun ser i Afrika og Asien, har ramt Europa, ramt os tæt ved vores egne hjerterødder, og vi står så i en situation, hvor vi må deltage i et stort humanitært arbejde for at afhjælpe katastrofen.

Spørgsmålet er så: Hvorfor skal man gøre det enkelt, hvis man kan gøre det kompliceret? Det lykkes med denne her lovgivning at komplicere en lang række ting. Det lykkes at gøre det

uklart, hvilket retsgrundlag folk opholder sig her på. Det lykkes at gøre det uklart, hvor længe det varer. Det lykkes at gøre det uklart, hvilke rettigheder man har, mens man midlertidigt er her.

UNHCR beskrev den 6. april situationen i området ganske nøje, herunder katastrofens omfang, og gav også nogle betragtninger over, hvordan de så på mulighederne for at gøre noget. I den beskrivelse fra den 6. april er UNHCR ikke i tvivl om, at en stor gruppe af de mennesker, som vi nu snakker om, er flygtninge efter flygtningekonventionens bestemmelser.

Det er nok en af grundene til, at Advokatrådet i sit høringssvar skriver til os:

»Opholdsgrundlaget for den gruppe af nødstedte, der efter forslaget vil kunne komme hertil, ville som udgangspunkt kunne behandles og sikres gennem de allerede bestående regler om asyl til flygtninge efter udlændingelovens §§ 7 og 8, eller de særlige regler om opholdstilladelse af humanitære eller andre særlige grunde i udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, og 4. Det bemærkes, at også en opholdstilladelse til en flygtning efter udlændingelovens § 7 som udgangspunkt har midlertidighedens karakter og vil kunne inddrages, dersom asylgrundlaget ikke længere er til stede, jf. udlændingelovens § 19, stk. 1, nr. 1.«

»Retten til asyl er konventionsbestemt« – fortsætter Advokatrådet – »Det må på forhånd anses overvejende sandsynligt, at de fordrevne fra Kosovokonflikten vil opfylde de gældende flygtningekriterier, og Advokatrådet finder det derfor betænkeligt, dersom udskydelsen af behandlingen af de pågældende asylansøgere kommer til at indebære en forringelse af de pågældendes retsstilling.«

Jeg har taget det afsnit her, det citat her, fra Advokatrådets høringssvar, men jeg kunne have læst op af andre. Jeg kunne have læst op af høringssvaret fra Det Danske Center for Menneskerettigheder, Nævnet for Etnisk Ligestilling, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Røde Kors osv. osv., alle de, som i andre partiers ord føreres mund kaldes lobbyister for venstrefløjen, men som vi anser for at være nogle af dem, der har en smule forstand på det her område, da det er deres normale arbejde at forholde sig til lovgivningen her og i øvrigt også at rådgive det danske Folketing.

Jeg kan forstå, at der nu er en plan om, at Det Radikale Venstre vil kræve, at det kommer ind i

regeringsgrundlaget, at vi skal have en permanent lov af denne type, en permanent nødlov.

Hvis ikke det var, fordi sporene skræmte, så ville jeg sige, at det nok var den rigtige løsning, og så ville jeg begejstret tilslutte mig, men hvis tanken er, at man skal have en permanent nødlov, der permanent sætter flygtninges rettigheder ud af kraft, muligvis den eneste ret, som flygtninge har, nemlig retten til at søge asyl, så mener jeg, at vi har bevæget os langt fra det flygtningebegreb, som UNHCR anvender, og at der er grund til at stille spørgsmålet: Hvor har det danske flygtningebegreb så bevæget sig hen i forhold til konventionens bestemmelser?

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Fru Pernille Frahm stillede spørgsmålet: Hvorfor skal man gøre det enkelt, når man kan gøre det kompliceret? Fru Pernille Frahm fik rejst en masse spørgsmål i relation til det lovforslag, som vi behandler nu. Det var uklart, og det var usikkert, hvad det egentlig var, vi stillede de kosovoalbanske fordrevne i udsigt.

Det kan man selvfølgelig godt mene, men jeg synes ikke, man kan have lov til at mene det, medmindre man så siger: Hvad er det, der er usikkert? Hvad er det, der er uklart for fru Pernille Frahm i det her lovforslag?

Jeg spørger ikke, om fru Pernille Frahm er enig eller uenig. Det er en anden sag. Men hvad er det helt præcis, der er uklart og usikkert i forhold til det lovforslag, vi behandler nu? Det synes jeg fru Pernille Frahm skylder et meget præcist svar på.

Og når nu fru Pernille Frahm tager UNHCR i ed for sine synspunkter – og det synes jeg er fair nok, vi lytter også fra Kristeligt Folkepartis side meget gerne til UNHCR – så synes jeg også, det må være tankevækkende for fru Pernille Frahm, at UNHCR i sit nonpaper af 20. april ikke anfægter, at der nu tilvejebringes et selvstændigt retsgrundlag for at give midlertidig opholdstilladelse til de nødstedte fra Kosovo-provinsen.

Gør det ikke indtryk på fru Pernille Frahm, der ellers hæfter sig så meget ved – og det synes jeg er fint – hvad UNHCR siger? De har faktisk ikke kritiseret dette, at der tilvejebringes et selvstændigt retsgrundlag for de nødstedte fra Kosovo.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Hr. Jann Sjursen tog næsten ordet ud af munden på mig, for det var i samme boldgade, jeg godt lige vil stille et spørgsmål.

Ihukommende at SF stemte for bosnierloven, da den kom, hvor der også var tale om en midlertidighed, så vil jeg da gerne bede fru Pernille Frahm om fra Folketingets talerstol at tydeliggøre, hvad hun mener, når hun udtrykker tvivl om, hvilket retsgrundlag de pågældende flygtninge har, når de kommer til Danmark under denne lov. Vi vil bede om en tydeliggørelse.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Fru Pernille Frahm sagde her fra talerstolen, at det er lykkedes at gøre det uklart, hvilke rettigheder folk har, og i betækningsbidraget skriver SF:

»Men rettigheder ud over kost, logi og pligten til at holde eget hus skal man kigge langt efter i loven.«

Det er simpelt hen ikke en redelig måde at udtrykke sig på. Som lovforslaget nu foreligger med ændringsforslag, er der redegjort for en lang række rettigheder: arbejdstilladelse, skolegang, bopæl, uddannelsesmuligheder. Men det skal kombineres med de bemyndigelser, der er.

Der vil jeg bede fru Pernille Frahm om ikke at male sig op i et hjørne og sige, at alle bemyndigelser kun er bemyndigelse til at gøre det onde og det dårlige. Jeg synes faktisk, vi har haft en god og lang og grundig behandling af det her – ikke lang, men en god og grundig behandling i udvalget af det her forslag og fået svar, som jo alle går i retning af, at vi skal tilpasse vilkårene til behovene.

Så det er ganske enkelt ikke redeligt af fru Pernille Frahm at udtrykke sig på denne her maner, for at sige det mildt og venligt.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Retten er der *ikke* i loven, men bemyndigelsen til ministeren er der. Det betyder ikke, at ministeren nødvendigvis gør alt det dårlige og ikke alt det gode, eller omvendt. Men der er en forskel, må jeg sige til fru Dorte Bennedsen, på, om nogle mennesker har en ret, eller om en minister har en bemyndigelse.

Hvis vi forestillede os en gang, at det samme gjorde sig gældende, når det handlede om folkepension: at kommunen har en mulighed for

at udbetale folkepension. Det er jo helt uhørt, for vi mener, det er en ret at få folkepensionen. Og naturligvis er det det.

Jeg siger det for at gøre klart for fru Dorte Bennedsen, at der er en forskel på, om man har en ret, eller om der er en bemyndigelse. Forskellen på denne lov og bosnierloven er, at de mennesker, som vi lavede bosnierloven for, var internt fordrevne. En stor del af dem befandt sig i Bosnien, det vil sige inden for grænserne af det land, som de var fordrevne fra. Og så er de ikke flygtninge efter danske flygtningebegreber og heller ikke efter konventionens flygtningebegreber.

For at gøre en humanitær indsats på det tidspunkt var det en forudsætning, at vi lavede en særlov for den gruppe.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Der findes jo politikere, for hvem det bedste er det godes værste fjende. Jeg synes, det er påfaldende, at der her udspiller sig diskussioner om særlove kontra nødlove kontra beredskabslove, om bemyndigelser og frygt for, at ministrene misbruger bemyndigelser, om retsgrundlag, som er der, eller ikke er der.

Det drejer sig her om at komme nødstedte mennesker til hjælp. Hele Danmark ønsker, at vi skal hjælpe disse mennesker. Verdenssamfundet græder over, hvad der sker i Kosova, og så diskuterer fru Pernille Frahm retsgrundlag og ikke retsgrundlag.

Der er hentet personer fra Kosova til Norge og til Sverige, og vi har gennem udvalgets spørgsmål til dette lovforslag fået besvaret nogle af disse spørgsmål, som viser, at hverken i Norge eller Sverige er de hentede flygtninges retsgrundlag endnu klaret.

Det vil sige, både i Norge og Sverige har man altså foretaget hjælpeaktioner uden at sikre sig, at det nødvendige retsgrundlag var til stede først. Det drejer sig om at hjælpe mennesker i nød, vil jeg sige til fru Pernille Frahm, og ikke om at stå her og diskutere i timevis, før vi kan få vedtaget den lov, som vi alle sammen gerne vil have vedtaget.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg er helt klar over, at fru Pernille Frahm har brugt meget tid på det her, og hun har læst forslag og papirer og svar osv., osv., men somme tider kommer jeg lidt i tvivl, om hun virkelig

har det, når hun siger, at der ikke er nogen rettigheder.

Tag § 3 i loven; den handler om familiesammenføring. Den handler om retten til at have familiesammenføring på grundlag af kommende ægteskaber. Den indfører oven i købet et husstandsbegreb i forbindelse med familiesammenføring, som er noget nyt i forhold til udlændingeloven.

Der er § 11, stk. 7, tror jeg det er, der giver arbejdstilladelse. Nu ryster fru Pernille Frahm på hovedet – det gør den altså. Og der er det, som jeg ikke kan huske, hvor står henne, spørgsmålet om retten til at kunne tage bolig, at tage ophold uden for de anviste ophold. Der er om skolegang, det er vist § 10. Der er om uddannelse osv., osv.

At sige, at denne lov er blottet for rettigheder, er simpelt hen ikke i overensstemmelse med sandheden.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

I forlængelse af fru Dorte Bennedsens bemærkninger og spørgsmål også til fru Pernille Frahm vil jeg da netop sige, at hvis vi ser på bosnierloven og sammenligner den med denne lov i forhold til spørgsmålet om familiesammenføring, i forhold til uddannelse, i forhold til arbejde, så er denne her lov en klar forbedring. Og bosnierloven stemte SF for, fru Pernille Frahm.

Så vil jeg godt stille det spørgsmål, som jeg stillede til fru Pernille Frahm for lidt siden, men som jeg ikke fik svar på. Jeg vil stille det en gang til: Gør det ikke indtryk på fru Pernille Frahm, at UNHCR rent faktisk ikke har sat spørgsmålstegn ved, at Danmark nu tilvejebringer et selvstændigt retsgrundlag for de flygtninge, vi inviterer herop fra Kosovo? Betyder det ikke en pind for fru Pernille Frahm, at UNHCR ikke er gået ind og har kritiseret netop det punkt? De har kritiseret andre punkter, som med rette kunne være taget op her i debatten, men lige det punkt, som er fru Pernille Frahms kardinalpunkt i dag, har de faktisk ikke kritiseret.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Med hensyn til, hvad UNHCR siger, og hvad UNHCR ikke siger, er det jo ikke sådan, at forudsætningen for, at jeg tager ordet i denne sag, er, at UNHCR har talt først.

Det, som jeg gerne vil gøre opmærksom på, er, når UNHCR har lavet en beskrivelse af en gruppe mennesker, og det danske Folketing vælger at bruge sin egen måde at definere det her spørgsmål på.

Til fru Elisabeth Arnold vil jeg sige: Det er rigtigt, at vi bruger meget tid på at diskutere retsgrundlaget, og vi kunne have sparet os al den tid, hvis vi havde gjort som f.eks. Advokatrådet anbefalede: Brugt den flygtningelov, vi har, brugt den udlændingelov, vi har, brugt den kvote, vi normalt bruger, når vi tager flygtninge, eventuelt brugt noget krudt i Finansudvalget på at få en ekstra bevilling, sådan at vi kunne dække udgifterne, og sådan at regeringen kunne være sikker på, at den havde en politisk opbakning til at gøre det. Det ville have sparet os alle sammen for meget snak.

Og fru Elisabeth Arnold behøver heller ikke være bekymret, for loven bliver jo vedtaget i dag, og den bliver bl.a. anden- og tredjebehandlet i dag med en dispensation, som SF støtter, fordi vi også er interesseret i at stoppe det her. Men vi er ikke interesseret i at gøre det uden at få en debat om: Hvad er det egentlig, vi går og gør? Det synes jeg at fru Elisabeth Arnold, som kommer fra et parti, der har gode rødder for demokratisk debat, også burde have en vis respekt for.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jeg bliver nødt til at bede fru Pernille Frahm om at svare på det spørgsmål, jeg rent faktisk stillede.

Når fru Pernille Frahm med sit ordførerindlæg her sår tvivl om retsgrundlaget for denne lov, så må den danske offentlighed altså kunne afkræve, at SF begrundes, hvor og hvordan denne tvivl kan opstå hos SF. Jeg beder om et svar.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Nu kan jeg forstå, at det alligevel ikke har den helt store betydning, hvad UNHCR siger, når det ikke passer ind i fru Pernille Frahms kram.

Men når jeg alligevel holder lidt fast ved det, så er det jo, fordi fru Pernille Frahm er meget optaget af – hvad vi også er i Kristeligt Folkeparti – hvad de humanitære organisationer har sagt, og det er ikke bare venstrefløjens lobbyister, sådan som vi ser det fra Kristeligt Folkepartis side; dem lytter vi faktisk også meget til.

Men dog synes jeg, at UNHCR i denne sammenhæng har en særlig stilling, fordi det jo netop er på anmodning af UNHCR, at Danmark nu inviterer et kontingent flygtninge herop. Det er dem, vi på anden vis også har konsulteret i slige spørgsmål, og som også fru Pernille Frahm har været optaget af at vi skulle konsultere.

Derfor må jeg bare konstatere her, at når det ikke passer, jeg havde nær sagt fru, så lader man være med at bruge det argument her. Det må jeg så bare konstatere.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Nu skal man jo løbe hurtigt, hvis man både skal høre efter og læse lovttekster på én og samme tid.

Men til hr. Henrik Svane: I § 11, som er det afsnit, der handler om nogle af de muligheder, flygtninge har, står der med hensyn til muligheden for at tage lønnet arbejde:

»En udlænding med opholdstilladelse efter denne lov kan kun efter nærmere regler herom, der fastsættes af indenrigsministeren, meddeles tilladelse til at tage lønnet beskæftigelse.«

Så har ministeren, fordi han gerne vil understrege, at han er en rar mand – og det er jeg da yderst glad for, at han gerne vil understrege – taget ordet »kun« ud, så nu står der:

»En udlænding med opholdstilladelse efter denne lov kan efter nærmere regler herom, der fastsættes af indenrigsministeren, meddeles tilladelse til at tage lønnet arbejde.«

Er det en ret?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Af betænkningen til dette lovforslag fremgår det, at SF har en mindretalsudtalelse, som starter med at sige, at partiet vil redegøre for sin stilling til lovforslaget ved anden behandling. Det tror jeg nok fru Pernille Frahm glemte. Vi har hørt meget om punkter som ændringsforslag og enkeltdele, men hvad er egentlig SF's stilling til lovforslaget?

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg synes bare, det var rimeligt at sige, om man stemmer for eller imod en lov, når man har set, hvordan den kommer til at se ud, og det vil sige, når vi er færdige med at stemme om ændringsforslagene.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det kan jeg sådan set ikke være uenig med fru Pernille Frahm i. Så synes jeg blot, man skulle have sagt, man ville redegøre for det ved tredjebehandlingen. Vi er faktisk nogle stykker, der har siddet ganske spændt og ventet på, hvad SF's stilling egentlig var.

Første næstformand (Birte Weiss):

Så er det fru Pia Kjærsgaard som ordfører.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg skal såmænd ikke undlade at sige, at Dansk Folkeparti nok mener, at befolkningen vil tage godt imod flygtninge fra Kosovo, helt bestemt, fordi befolkningen tror, som flertallet her prøver at give en opfattelse af, at det her er en midlertidig foranstaltning, hvad jeg nok synes at denne her debat i hvert fald har understreget at det ikke er.

Hver evig eneste gang, det spørgsmål er blevet stillet, er der ikke nogen af flertalspartiernes ordførere, der har kunnet svare reelt på, om det var midlertidigt. Det, der helt klart ligger, er, at det bliver permanent. Det her er ikke i en periode, og det er det, der er afgørende for Dansk Folkeparti.

Udlændingeloven burde udelukkende give midlertidig opholdstilladelse. Vi tror, det ville have en meget, meget stor forståelse og en meget stor opbakning hos den danske befolkning, hvis udlændinge eller flygtninge, der i en periode havde behov for at være i Danmark, skulle være her midlertidigt.

Jeg vil godt sige, at jeg synes, det her har gennemgået en meget, meget hurtig behandling; det tror jeg også vi kan være enige om alle sammen. Det, der så er nogle, der siger, er, om det har været en god nok behandling. Jeg synes, denne sag er gået unødigt hurtigt igennem.

Så er det blevet fremhævet, at der er et bredt flertal. Derfor behøver det jo ikke være særlig godt. Det var mest Venstre, der var inde på, at der var et bredt flertal for denne her lov. Det har Dansk Folkeparti også konstateret at der er, men det behøver jo ikke altid betyde, at det er en god og ordentlig lov, der kommer igennem. Det, der nu er cementeret, er, at flygtninge har en fasttømret ret til i minimum to år at være her uden at skulle forny opholdstilladelsen. Det er et af ændringsforslagene, som Dansk Folkeparti naturligvis ikke kan anbefale.

Man kan godt undre sig over, når nu man er gået så meget ind i, hvad FN har sagt, at FN faktisk kun har anbefalet ét år, men det har den danske regering og flertalspartierne altså lavet om til, at nu er det i hvert fald minimum to år, og derefter kan man søge asyl.

Det er jo noget anderledes end det, vi i starten af debatten hørte fra Venstre og De Konservative, specielt fra Venstre, om, at der skulle ske en revision hver tredje måned – hver tredje måned. Det ville jo være fint, men Venstre har altså tilsluttet sig, at nu skal det helt op på to år. Og det skulle så også være ud fra et princip om, at flygtninge skulle være selvkvørende. Det var de udtalelser, der kom i starten. Det er lavet drastisk om, må man nok sige.

Så støtter Dansk Folkeparti naturligvis ændringsforslagene fra Venstre og De Konservative om at undlade ekspropriation, om at lade være med at afvige fra planloven. Det er udmærkede ændringsforslag. Vi har været tøvende over for ændringsforslag nr. 17, som jo egentlig bare på papiret siger, at der skal ske en revision inden år 2000. Det ville jo egentlig være naturligt nok, men der kan næppe være tvivl om, specielt ikke efter debatten i dag, at det er meningen fra de partier, som står bag loven, at så skal forholdene yderligere udhules i forhold til, at flygtningene fra Kosovo skal have endnu mere opnåelige og bedre vilkår, end tilfældet er i den lov, der i løbet af formiddagen her bliver vedtaget.

Dansk Folkeparti har hele vejen støttet, at regeringen yder hjælp i nærområdet ved en bevilling på over 200 mio. kr. Det er mange penge, men det er langt fra sikkert, at det er nok, og hvis der kommer yderligere forespørgsler om bevillinger, vil Dansk Folkeparti naturligvis fortsat stille sig positivt an.

Men det er altså sådan, at 1.500 flygtninge i Danmark i 6 måneder betyder samme beløb, som vi kan hjælpe mere end 60.000 med i nærområdet. Mere end 60.000! Jeg synes, det er grotesk, hvis man sætter tallene op imod hinanden. 1.500 mod mere end 60.000 eller 1 til 40. Jeg ved ikke, hvordan det er bedst forståeligt, men det er altså totalt ude af proportioner.

Så er 1.500 den første kvote, som der står i forslaget, hvorefter ministeren egenhændigt kan forhøje antallet. Der er utrolig mange bemyndigelser i denne lov, hvor man fuldstændig overlader til den til enhver tid siddende flygtningeminister, som indenrigsministeren jo også er, at beslutte, hvad der videre skal ske.

Jeg ved ikke, hvor langt vi skal gå ind i tredjebehandlingen, og hvor meget debat der bliver under selve tredjebehandlingen, men jeg skal selvfølgelig klart sige allerede nu, at Dansk Folkeparti stemmer imod loven.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Fru Pia Kjærsgaard var inde på, at denne lov er blevet behandlet hurtigt. Ja, den er blevet behandlet velgørende hurtigt. Nu kan jeg jo ikke huske, hvor mange møder fru Pia Kjærsgaard har været til, og jeg ved ikke, hvor lang tid fru Pia Kjærsgaard har investeret i weekenden, men jeg kan i hvert fald sige, at vi er nogle andre, der støttede formanden i, at vi allerede inden førstebehandlingen helt ekstraordinært lagde en slagplan, og det var der flertal for i Retsudvalget.

Vi var nogle stykker, der rettede henvendelse til ministeriet inden førstebehandlingen for at få nogle papirer og for at få at vide, hvad det drejede sig om. Vi var nogle stykker, der sad hele weekenden, samtidig med at hele ministeriet var indkaldt for at besvare spørgsmål. Der er stillet op mod hundrede spørgsmål. Vi har fået høringssvar og kommentarer dertil, og det var meningen, at der skulle have været tredje behandling på tirsdag.

Forleden kom så begæringen fra UNHCR om, at vi gik i gang. På det grundlag, og da alle spørgsmål var besvaret, så kunne vi altså skrive betænkning i går, efter at vi allerede onsdag havde en politisk snak i ro og mag. Det er kendsgerningerne, vil jeg sige til fru Pia Kjærsgaard. Fru Pia Kjærsgaard ved kun selv, hvor lang tid hun har investeret i sagen.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Det, der bringer mig på talerstolen, er også fru Pia Kjærsgaards bemærkning om, at denne sag er gået unødigt hurtigt. Retsudvalget har været enig om at lægge en slagplan for, hvordan det skulle foregå.

Så må jeg jo spørge, om fru Pia Kjærsgaard alligevel egentlig ikke betragter det her som en hastesag. Vi har trods alt fået en anmodning fra UNHCR om at tage imod 1.500 flygtninge. Hvad mener fru Pia Kjærsgaard vi skal svare på det? Hvor er vi henne i den sag? Skal vi bare sige: No way, vi vil godt bruge lidt mere tid på at behandle vores lovforslag, og så er den potte ude?

Hvad forventer fru Pia Kjærsgaard egentlig af sig selv? Hvad forventer fru Pia Kjærsgaard af Folketinget i den sammenhæng? Hvad forventer kosovaalbanerne af det danske Folketing i den sammenhæng? Det sidste er det væsentligste.

Så lad mig endvidere sige, at på trods af at det er gået utroligt hurtigt, vil jeg godt høre fru Pia Kjærsgaards vurdering af, om det trods alt ikke er sådan, at de svar, som vi har modtaget fra Indenrigsministeriet, faktisk på mange måder har været fyldestgørende. Jeg har oplevet andre hastesager også vedrørende Kosovo, hvor jeg må sige, at de svar, vi har fået fra forskellige ministerier, mere har været præget af »goddag mand, økseskaft« end af, at man har villet give nogle fyldestgørende svar.

Jeg synes, at der i den sammenhæng faktisk godt kan lyde en ros til Indenrigsministeriet, ikke blot for at have arbejdet hurtigt, men faktisk også for, at man har beflittet sig på at give nogle fyldestgørende svar.

Er fru Pia Kjærsgaard trods alt ikke enig i det?

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD): Jeg vil gerne sige fru Pia Kjærsgaard: De to tal, som hun giver, udelukker jo ikke, når vi tager de mennesker herop, som er i dyb nød, at vi stadig væk hjælper også dem, der er dernede endnu, med alt det, vi kan.

Jeg vil gerne spørge: De mennesker, der bliver taget herop, er vel nogle mennesker, der er i en så dårlig forfatning, at hvis ikke de blev hjulpet heroppe, ville deres liv måske hænge i en meget tynd snor dér, hvor de er nu, og så ville de måske slet ikke på længere sigt kunne reddes og komme hjem til deres eget land?

Derfor synes jeg, det er lidt umenneskeligt at sammenligne pengene de to steder, for vi hjælper begge steder. Det ene udelukker jo ikke det andet.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen jeg erkender da, at det her er gået meget hurtigt, og at Dansk Folkeparti bl.a. også i weekenden har stillet en lang række spørgsmål og også fået svar på dem fra Indenrigsministeriet.

Men jeg synes, det var en meget hånlige bemærkning, fru Birthe Rønn Hornbech kom med: Hvor meget Pia Kjærsgaard havde investeret i

det her? Jeg tror, jeg har investeret præcis lige så meget som f.eks. fru Birthe Rønn Hornbech. Vi har været repræsenteret på de møder, der har været i Retsudvalget, og fru Birthe Rønn Hornbech ved i hvert tilfælde udmærket godt, at i den diskussion, vi havde, var jeg ikke enig i, at det her forslag skulle frem i dag. Det var der så flertal for, at det skulle, men jeg var uenig i, at det blev gennemført. Det var så det.

Så vil jeg sige med hensyn til, hvad kosovaalbanerne forventer. Jamen jeg tror helt klart, at de forventer, at den øvrige verden gør, hvad man kan for at afhjælpe den tragedie, der i øjeblikket bliver udspillet i det område. Det tror jeg klart at man forventer. Og der synes jeg, at Folketinget har ydet en ganske god indsats med at bevilge de penge, som rent faktisk er bevilget, og som jeg sagde før: Kommer der yderligere krav eller ønsker fra regeringen om at bevilge mere, jamen så vil Dansk Folkeparti være meget positivt.

Men dér, hvor vandene jo skiller, er jo præcis dér, som ordføreren fra CD sagde heroppefra, at det, det drejer sig om, er, om man tager flygtninge hertil, eller om man koncentrerer sig meget om hjælpen i nærområdet. Og der er vi ikke i tvivl om, at uanset hvilken tilstand de flygtninge er i – og der skal slet ikke herske tvivl om, at vi mener, det er meget rædselsfuldt, hvad der foregår, at der er mange mennesker, der er i fare, og at der er mange mennesker, der har behov for hjælp – skal de have den hjælp.

Men vi ser altså ikke det fornuftige i, at man indtil videre tager en kvote herop på 1.500, når man overhovedet ikke kan garantere – og det har debatten i hvert fald cementeret – at det er en midlertidig status, de får.

Dér, hvor vi ønsker at hjælpen skal gives, og dér, hvor den bliver givet bedst, og hvor man giver mest mulig hjælp, det er i nærområdet.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Fru Pia Kjærsgaard har jo ganske ret i, at der har været en uge til behandling af dette lovfor-slag.

Men jeg tror, at alle andre medlemmer af Retsudvalget er enige om, at det har været en grundig og saglig og forsvarlig behandling, og vi har været ganske enige om proceduren.

Jeg vil godt spørge fru Pia Kjærsgaard, om hun kan bekræfte, at om vi nu – nu har vi brugt 1 uge – havde brugt 8 uger eller 8 måneder, vil-

le Dansk Folkeparti stemme imod et forslag, der ser ud, som dette her gør.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Det, der bragte mig herop, var fru Pia Kjærsgaards bemærkning om, at »vi forventer selvfølgelig, at den øvrige verden hjælper«.

Jamen fru Pia Kjærsgaard, hvis det nu ikke går hurtigt nok? Dansk beredskab er jo kendt i den store internationale, humanitære verden som værende noget af det bedst fungerende. Det skal vi ikke nødvendigvis rose os af. Vi kan glæde os lige så stille over, at vi er med.

Men man hører det fra Dansk Folkeparti som værende: Hvis ikke de andre giver det samme, så skal vi i hvert fald slet ikke give eller kun give det lille bidrag, vi har givet.

Altså der er i Bibelen et sted en fantastisk historie om den barmhjertige samaritan. Det er ikke det, at han er barmhjertig, der for mig er det afgørende i den historie. Det afgørende for mig er, at vi aldrig får at vide, hvem den samaritan er. Han forbliver anonym. Han giver af det, han har, og det, der er nødvendigt.

Han er anonym. Det er Dansk Folkeparti ikke i denne sag.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Det har været meget underligt at høre fru Pia Kjærsgaard i denne her periode, for mig bekendt har det altid været sådan, at fru Pia Kjærsgaard har sagt, at selvfølgelig skal Danmark tage flygtninge, de rigtige flygtninge – de rigtige flygtninge.

Nu kommer vi så i en situation, hvor der er mennesker på flugt i Europa. Jeg vil gerne spørge fru Pia Kjærsgaard, om fru Pia Kjærsgaard ikke mener, at albanere på flugt fra Kosovo er rigtige flygtninge.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jo, men altså, fru Dorte Bennedsen, egentlig kunne flertallet jo sige sådan med alle forslag. Flertallet kunne jo gøre nøjagtigt det samme med alle forslag i det her Folketing, hvis man mente, at det bare kunne lade sig gøre på denne her måde.

Det synes jeg da er et meget, meget dårligt argument fra fru Dorte Bennedsen.

Og jeg kan i hvert fald bare konstatere, at det, der er så afgørende for Dansk Folkeparti – og

det vil jeg også sige til fru Pernille Frahm – at det, det drejer sig om, er det, vi i hvert fald ikke har kunnet få svar på, nemlig den her midlertidige opholdstilladelse.

Det har debatten i udvalget vist, det har svarene på de spørgsmål, der er stillet, vist, nemlig at der ikke er noget, der reelt hedder midlertidig opholdstilladelse.

Og rigtige flygtninge: Jeg er ikke et sekund i tvivl om, at de mennesker er folk, der er i dyb nød, som skal hjælpes, som har behov for hjælp, hvor vi skal være med til at hjælpe økonomisk, og hvor vi har fået et meget fint stykke papir på alle de områder, hvor regeringen med Folketingets – et enigt Folketing i øvrigt – støtte har været med til at yde over 200 mio. kr.

Men vi sagde jo også nøjagtigt det samme i forhold til bosnierne. Det var også rigtige flygtninge, ingen tvivl om det, fru Pernille Frahm. Og prøv at se, hvad der er sket efterfølgende.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Nu må jeg forstå på fru Pia Kjærsgaards seneste indlæg, at der er stor forskel, måske næsten afgrundsdyb forskel, på nød og så dyb nød.

Men bortset fra det er jeg jo enig med fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti om, at det gælder om at hjælpe i nærområdet. Men efter Kristeligt Folkepartis opfattelse udelukker det ene jo altså ikke det andet.

Det, som jeg egentlig synes er interessant i den her debat, når vi ser på lovforslaget og på, at det skal tilvejebringe mulighed for, at vi kan tage imod de flygtninge, som UNHCR har bedt os om at tage imod nu, er, hvad fru Pia Kjærsgaard og Dansk Folkeparti mener den danske regering skulle have svaret UNHCR, da de anmodede os om at tage imod 1.500 flygtninge. Hvilket svar mener fru Pia Kjærsgaard var det rette svar for den danske regering at afgive til UNHCR, da de for nylig spurgte, om vi kunne tage imod 1.500 flygtninge? Skulle den danske regering have sagt: Nej, de må blive i nærområdet, de skal have hjælp dér? Eller mener fru Pia Kjærsgaard, at det var rigtigt af den danske regering at svare ja? Hvad er fru Pia Kjærsgaards svar?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Nu synes jeg overhovedet ikke, denne her sag skal være en polemik om, om det er nød eller dyb nød. Jeg synes, det er utidigt at komme

med den slags postulater. Men hvorvidt UNHCR har anmodet eller ej, har der jo også været en del tvivl om, og der er ingen tvivl om, at hvis vi kunne gøre det på en sådan måde i den danske udlændingelov, som i den grad burde til revision, at det her drejede sig om midlertidig opholdstilladelse, at det drejede sig om flygtninge, som UNHCR direkte havde anmodet om, så ville Dansk Folkeparti naturligvis stille sig helt anderledes an.

Det, som hr. Jann Sjursen og andre, der har været oppe og argumentere imod, at Dansk Folkeparti siger nej, overser, er jo bl.a., at et af spørgsmålene og svarene i Retsudvalget klart tilkendegiver, at uanset hvor mange der kan blive tale om, jamen så har indenrigsministeren en bemyndigelse til at gå ind og sige, at det er o.k. – uanset om det kommer til at dreje sig om titusindvis fra Kosovo.

Arne Melchior (CD):

Fru Pia Kjærsgaard satte spørgsmålstegn ved, om den omstændighed, at der er et stort flertal for denne lov, også er ensbetydende med, at det er en god lov. Det er vel det eneste af alt det meget, fru Pia Kjærsgaard har sagt i dag, jeg kan være enig med hende i, at flertallet jo ikke altid har ret, så det er da ikke bevist, at det er en god lov. Det skal jeg straks komme tilbage til. Men jeg kan da sige, at der står mindst seks gode partier bag den, og det vil nok være ret udslaggivende for de flestes bedømmelse af denne lov, at der er disse seks gode partier bag den, og også derfor tror jeg, at befolkningen vil være tilfreds med den.

God nok? Næh, der er også en del, der efter CD's mening ikke er godt nok. F.eks. er vi ikke tilfredse med det nævnte tal 1.500. Hvordan man er kommet til det sådan i en fart, ved jeg ikke. Der ligger selvfølgelig ikke nogen beregninger bag. Det forlanger jeg heller ikke, for hvem skulle komme med de beregninger? Men hvorfor står der ikke 2.500 eller 3.500 eller 5.000? Så det er da ikke godt nok, men det skal nok vise sig at blive langt flere end 1.500, og det kan vi gudskelov også klare.

Så bliver der spurgt fra Dansk Folkepartis side: Hvad betyder midlertidighed? Det svarer fuldstændig til Dansk Folkepartis tidligere spørgsmål: Hvor mange skal vi tage i alt? Hvor er grænsen for, hvor mange vi skal tage? Uden at mønte et gammelt ordsprog på nogen bestemt person, vil jeg minde om det gamle ord, der siger, at én tåbe kan spørge om mere, end ti

vise kan svare på. Og i det her tilfælde, ved spørgeren jo udmærket, at det kan der ikke svares på. Livet er ikke sådan at pakke ind i paragraffer og slet ikke, når der hersker den dybe nød.

Der er ikke noget menneske på denne Jord og altså heller ikke i dette hus, som kan svare på: Hvor lang er midlertidighed? Det ved vi ikke noget om. Der er sket ting i nyeste tid, som så ofte før i historien, som ingen havde fantasi til at forestille sig, som ingen havde mulighed for at beskrive nøje eller give regler for ud i en uvis fremtid. Derfor er det spørgsmål fuldstændig et slag i den tomme luft.

Der er andre ting i vejen med loven. Jeg er ked af, at regeringspartierne og V og K ikke kan stemme for ændringsforslag nr. 12, som går ud på, at ved meddelelse af asyl beregnes tidsrummet fra det tidspunkt, hvor udlændingens opholdstilladelse er indtrådt efter denne lov. Det er jeg ked af. CD kan stemme for det, men o.k., alt kan jo ikke være perfekt.

Jeg vil benytte lejligheden til at sige en kompliment til hr. Jann Sjursen. Der uddeles så mange priser her i verden. Der findes nobelpris og en lille nobelpris, og i går havde tv-nyhederne en hel masse om en hel masse små priser, én på Christianshavn og én et andet sted. Jeg synes faktisk, hr. Sjursen fortjener en pris fra dette hus for sit ændringsforslag om, at denne her lov skal optages til fornyet behandling inden forløbet af et år. Det synes jeg er et mægtigt godt forslag, og jeg er glad for, at et stort flertal kan stemme for det, netop ud fra det, jeg var inde på før, at fremtiden er så uvis og situationen så broget og så vanskelig, at ingen – heller ikke Enhedslisten eller SF – kan komme og forlange, at vi i dag skal lave en lov, som er perfekt. Det lader sig simpelt hen ikke gøre.

Alt i alt er der sket væsentlige forbedringer siden fremsættelsen. Der er fra ministerens side givet en række gode, imødekommende og præciserende svar, som gør, at de mennesker, det her drejer sig om, hvor mange det så end bliver, vil komme i en bedre stilling, end de fleste andre, vi modtager her til landet. Vi kunne da godt ønske de andre flygtninge en lige så god stilling, men det animerer os i hvert fald til selvfølgelig at måtte stemme for denne lov.

Både fru Dorte Bennedsen og hr. Jann Sjursen har i deres taler og korte bemærkninger været inde på, hvordan denne bedre stilling er blevet udformet i loven og i lovens bemærkninger og

især i de svar og præciseringer, der er afgivet siden.

Nu venter vi så med spænding på, hvordan Enhedslisten og SF vil stemme vedrørende denne lov. Det vil blive et mørkt punkt i deres kapitel, hvis de skal stemme sammen med Dansk Folkeparti, godt nok med forskellig, ja, med modsat stemmeforklaring, men at stemme imod modtagelsen af disse nødlidende mennesker på disse højt anstændige vilkår, der bydes i denne lov, vil være noget, de vil få svært ved at komme over. Gør dog ikke fælles sag med fru Pia Kjærsgaard.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg har nu fire talere indtegnet, først hr. Kristian Thulesen Dahl.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Nu er hr. Arne Melchior jo en dreven politiker, en dreven parlamentariker, har været herinde i rigtig mange år og kender spillereglerne, og derfor vidste hr. Arne Melchior også udmærket godt, da han på et tidligere tidspunkt i forhandlingerne valgte at tage ordet, at min mulighed for at besvare hr. Arne Melchiors udfald imod mig ikke var til stede. Derfor benytter jeg nu lejligheden til at gøre det. Jeg må sige til hr. Arne Melchior, at jeg synes, det var en utrolig primitiv måde at gøre det på tidligere i debatten, men det er jo hr. Arne Melchiors valg og ønske at udnytte forretningsordenen på den måde.

Jeg skal med glæde så sige til hr. Arne Melchior på baggrund af det, han sagde tidligere, at Dansk Folkeparti ønsker at hjælpe mennesker i nød og ønsker at hjælpe de her mennesker i nød også, og at vi derfor har stemt ja til de ønsker, der er blevet fremsat om bl.a. at oprette flygtningelejre i nærområdet. Vi har noteret os, at af de 180 mio. kr., som Finansudvalget har bevilget og Dansk Folkeparti har stemt for, bliver en del af dem, noget med 50 mio. kr., brugt til at oprette flygtningelejre for 20.000 mennesker. Og det synes vi faktisk er rigtig fornuftigt – 20.000 mennesker ifølge regeringens tal. Til det her forslag, der altså handler om 1.500 mennesker til 158 mio. kr. som et mindstemål, er det så, vi har sagt nej.

Så kan hr. Arne Melchior vel nok forstå, at det ikke handler om, hvorvidt vi vil hjælpe. Det handler om, hvordan der skal hjælpes.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Arne Melchior havde nogle filosoferinger over tallet 1.500, og hvordan det var blevet til. Det tror jeg godt jeg kan svare på. 1.500 er man kommet til, fordi det er det, man helt umiddelbart vidste, da man udarbejdede det her forslag – alting er gået stærkt – at man kunne indkvartere. Det havde man faciliteter til på den ene og den anden og den tredje led. Men det, som er vigtigt i denne sammenhæng, er jo at læse i bemærkningerne, hvor der står, at en første kvote vil være på 1.500, og der står også, så vidt jeg husker – og det bemyndiger vi så ministeren til – at ministeren, hvis behovet vokser, simpelt hen via et aktstykke i Finansudvalget kan få udvidet kvoten.

Så der er ikke noget loft over antallet, og i Socialdemokratiet har vi den holdning, at hvis UNHCR henvender sig til os og siger, at de har behov for, at vi tager flere, så vil vi gøre det.

Om ændringsforslag nr. 12 sagde jeg, at vi ikke stemmer for det ændringsforslag, men det er jo ikke et nej til det problem, der ligger i det. Jeg sagde blot, at det synes jeg vi skal diskutere i forbindelse med, at vi om et år har loven oppe til revision.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Selv om jeg efter så mange år og så mange debatter med hr. Arne Melchior, primært omkring udlændinge, stadig væk kan forbavsnes over hr. Melchiors niveau, må jeg sige, at det trods alt er bedre end at blive forbigået i tavshed fra hr. Melchiors side.

Så vil jeg sige til hr. Melchior, at forskellen på de seks gode partier, som hr. Arne Melchior sagde, der foreløbig står bag den her lov, drejer sig om 1.500 flygtninge i Danmark – ene og alene det. Alt det andet har Dansk Folkeparti været med til at støtte og vil støtte igen. Det er den eneste forskel. Jeg synes nok, at hr. Arne Melchior og andre gør det til noget andet end det, det i virkeligheden er, noget helt, helt andet.

Så vil jeg godt i lighed med de øvrige ordførere afkræve hr. Melchior et svar: Midlertidigt – er det midlertidigt, hr. Melchior? Hvad er hr. Melchiors opfattelse af det her? For der tror jeg faktisk også, der er dybe uoverensstemmelser mellem de seks såkaldt gode partier, selvgode partier.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Søren Søndergaard, og så kommer hr. Arne Melchior til at svare.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil sige til hr. Melchior, at hvis vi forkaster det forslag i dag, så gælder udlændingeloven jo stadig væk, og så vil der jo ligesom under krigen, hvor der var fiskere, der transportererede folk til Sverige, være gode folk, som vil hjælpe med at transportere folk væk fra den forfærdelige situation, de er i, hvad enten de er i Kosova eller lige udenfor. En del af dem vil selvfølgelig komme til Danmark, og de skal behandles efter udlændingeloven, og da vil de så få en asylsagsbehandling, hvad der nægtes dem her.

I øvrigt undrer det mig, og det er så mit spørgsmål til hr. Melchior, at hr. Melchior ikke bemærker den udstrakte hånd, der har været fra Enhedslisten. Regeringen har jo insisteret på, at man i 2 år skal bryde med tankerne bag flygtningekonventionen og forhindre folk, der helt oplagt er naturlige asylansøgere, i at søge asyl. Vi kommer så med et tilbud og siger: O.k., vi kan gøre det i 6 måneder, så vi lige kan få ro i systemet, se, hvad der sker, få tingene afklaret – i 6 måneder.

Det er vores ændringsforslag. Det er en udstrakt hånd. Hvorfor tager hr. Melchior ikke imod den? Jeg ved godt, hvorfor regeringen ikke tager imod den, men hvorfor tager hr. Melchior ikke imod den?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Thulesen Dahl har fundet ud af, at jeg er primitiv, og fru Pia Kjærsgaard har fundet ud af, at jeg har et lavt niveau. Ved I hvad? Det vil jeg så leve med og leve godt med. Jeg ville være foruroliget, hvis jeg fik ros for mine synspunkter og for min debatform fra disse to personer, så det har jeg det udmærket med.

Så vil jeg sige til fru Dorte Bennedsen, at jeg er meget tilfreds med hendes indlæg heroppe og siger tak for, hvad jeg betragter som en imødekommenhed med hensyn til ændringsforslag nr. 12, selv om der ikke kan stemmes for det. Så har jeg også tillid til, at både Socialdemokratiet og De Radikale, altså regeringspartierne, og ministeren ved behov vil håndtere det på en måde, vi alle kan være med til.

Jeg er ikke så begejstret for det at sige, at 1.500 er det, vi kan indkvartere. Vi kunne sag-

tens indkvartere 2.500, og bliver det nødvendigt, gør vi det jo også, så også her er jeg sådan set tryk, og der er ikke noget os imellem.

Så siger fru Pia Kjærsgaard, at den eneste forskel, der er på hendes og vort synspunkt, er de 1.500, vi tager herop. Jamen det er sandelig også en afgørende forskel. Det er da en afgørende forskel, om man er villig til at give en almisse, for at de, der er nødlidende, kan blive ved med at være nødlidende, men en lille smule mindre, dér, hvor de er, eller om man åbner sit hjem og man åbner sine døre. Det er sandelig en afgrundsdyb forskel.

Det er bl.a. på grund af denne forskel, at jeg er helt tilfreds med, at fru Pia Kjærsgaard ikke synes om mit niveau.

Jeg er helt enig med hr. Søren Søndergaard i, at der muligvis – forhåbentlig ikke, forhåbentlig slutter det snart, men muligvis kommer der flere, og så skal vi selvfølgelig også opføre os ordentligt og anstændigt over for dem.

Det er da en selvfølge, og det er vi enige om. Det får mig stadig væk til at anmode hr. Søren Søndergaard og SF om at sørge for, at de stemmer for åbningen med disse 1.500 plus, som denne lov taler om.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Med nogle af de gloser, som den gode hr. Arne Melchior en gang imellem bruger her fra Folketingets talerstol, synes jeg, det er helt ufatteligt, at han sådan kan blive lettere oprevet over de gloser, der er anvendt om hr. Arne Melchiors debatniveau, men det er jo hr. Arne Melchiors problem, som han også så rigtigt har taget på sig.

Det, jeg ville efterlyse, var, at hr. Arne Melchior jo godt uanset det kan forsøge at svare på de spørgsmål, der er stillet. Det ligner ikke hr. Arne Melchior ikke i det mindste at forsøge at svare på de spørgsmål, der stilles, og et af de spørgsmål, der blev stillet, var spørgsmålet om midlertidigheden. Jeg vil gerne afæske hr. Arne Melchior et svar: Hvis de her personer, kosovoalbaniere, som nu kommer til Danmark, ikke ønsker at tage tilbage til Kosovo, selv om der er mulighed for det, efter at vi forhåbentlig har fået overstået NATO's angreb på Serbien, er det så op til dem selv, eller skal de i givet fald så tilbage?

Det synes jeg er vigtigt for at kunne forstå, hvad der ligger i det her midlertidighedsbegreb. Vi har ikke kunnet få svar fra de andre

ordførere, men det kan være, hr. Arne Melchior kan løfte sløret for det.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Nu bestemmer Folketingets forretningsorden, at det, jeg siger ved denne lejlighed, skal være rettet til hr. Arne Melchior, da han har haft hovedindlægget.

Derfor vil jeg spørge hr. Arne Melchior, om han ikke er enig med mig i, at efter den ordveksling, der har været omkring begrebet flygtninge, rigtige flygtninge osv., er der intet hold i det, når Dansk Folkeparti siger, at de gerne vil modtage rigtige flygtninge i Danmark, når de alligevel siger nej til at tage kosovoalbanske flygtninge. Og deler hr. Arne Melchior mit ønske om, at vi aldrig mere skal høre Dansk Folkeparti sige det, de til syvende og sidst ikke mener: at de godt vil tage imod flygtninge?

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

På den ene side sagde hr. Thulesen Dahl tidligere, at jeg har stor rutine i det her hus. På den anden side har han nu fundet ud af, at jeg var lettere oprevet over hans hån over for mig om mit niveau og den slags ting. Jeg var aldeles ikke lettere oprevet. Jeg udtrykte klart, og jeg kan altså tale ret tydeligt dansk, at jeg var glad for den kritik, jeg fik fra hr. Thulesen Dahl og fru Pia Kjærsgaard. Er det at være lettere oprevet, når man er glad og taknemlig? Jeg var måske euforisk i min glæde, og det skal jeg så søge at dæmpe ned, men jeg er nu engang højt gearret, og det må de finde sig i.

Så er der spørgsmålet om midlertidighed. Det har jeg faktisk svaret på i min ordførertale, og jeg nævnte noget med, at én tåbe kan spørge om mere, end ti vise kan svare på. Dette spørgsmål kan ikke besvares, og der er ingen, der kan besvare det, så derfor har hr. Thulesen Dahl ikke nogen mulighed for at stille mig og afkræve mig et svar på dette spørgsmål. Det er der ingen der kan besvare.

Jeg må sige til hr. Thulesen Dahl, at det drejer sig altså om mennesker af kød og blod ligesom ham og hans forældre og hans øvrige familie. Det drejer sig altså ikke om gods eller tømmer eller papkasser. Jeg kan ikke vide, jeg kan ikke ane, hvordan forholdene i Kosova er om et halvt år eller om fire år. Jeg kan ikke ane det. Derfor vil jeg selvfølgelig ikke forpligte mig, og det er kun en tåbe, der ville være villig til at

forpligte sig til at sige, hvordan vi skal gøre med disse levende medmennesker på et givet tidspunkt, som vi ikke ved hvornår indtræffer, eller hvordan det vil se ud.

Til fru Dorte Bennedsen kan jeg sige to gange ja og tak for spørgsmålet. Jeg er totalt enig med fru Dorte Bennedsen, og vi er lige fortrøstningsfulde over for, hvordan denne her lov vil blive anvendt i praksis.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Thulesen Dahl for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kunne ikke drømme om at håne hr. Arne Melchior. Jeg synes, han klarer det utrolig godt selv.

Det, jeg vil sige til hr. Arne Melchior, er, at vi omkring det spørgsmål, som hr. Arne Melchior ikke ville besvare, lige præcis er ved kernen. Det er jo utroligt, at det ikke kan lykkes at få nogen ordfører til at sige det, som alle ved, nemlig at selv om der opnås fred i Kosovo, selv om forholdene bliver, så det er muligt for flygtningene at vende tilbage, så vil man alligevel ikke sende disse mennesker tilbage. Det er jo lige præcis her, kernen er.

Jo, Dansk Folkeparti vil gerne modtage flygtninge i Danmark, hvis det er midlertidigt. Men der er ikke tale om midlertidighed. Det har været lysende klart under denne her behandling, i og med at ingen har villet forholde sig til det meget enkle spørgsmål, at de mennesker, som kommer her til landet, selv om der bliver mulighed for det, kun skal retur, hvis de selv ønsker det. Så meget om midlertidighed.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Denne lille debat om midlertidighed viser forskellen i opfattelse af ting. For hr. Thulesen Dahl er mennesker og ting ligeværdige. For hr. Thulesen Dahl er lovgivningen et matematisk spørgsmål. For os andre handler den altså om vanskelige, ofte uforudsigelige situationer. Lovgivere er ikke profeter. Vi kan ikke forholde os til, hvad der skal gøres i en situation, vi ikke kender. Alt andet ville være ren dumhed, og det synes jeg faktisk spørgsmålet er udtryk for.

Henrik Svane (RV):

Indledningsvis vil jeg sige, at der er da et par glædelige ting, man kan sige om den situation,

vi er i. Den første er, at CNN ikke transmitterer direkte fra den danske Folketingssal her i formiddag med direkte adgang til de steder, hvor menneskene, vi omtaler, sidder i den dybeste nød, at de skulle høre Dansk Folkeparti diskutere, om flygtningene er rigtige flygtninge, eller det rigtige midlertidighedsbegreb. Skal vi ikke lade den stå et øjeblik, selv om CNN ikke transmitterer herfra?

For Det Radikale Venstre er midlertidighedsbegrebet så langt som til, at flygtningene kan returnere i ære, i værdighed og med sikkerhed. Det er et relativt begreb, og sådan vil det blive ved med at være, så længe Det Radikale Venstre kan råbe om dette her.

Den næste glædelige ting er så endnu glædeligere. Det er, at der er så stor tilslutning til dette lovforslag. Det Radikale Venstre tilslutter sig regeringens ændringsforslag og det af Kristeligt Folkeparti stillede ændringsforslag vedrørende revisionsparagraffen.

At vi overhovedet er i gang med dette her er jo ubehageligt. At vi igen, efter at vi for nogle år siden så disasteren i Bosnien, nu bereder os på at modtage mennesker i nød efter den udvikling, vi ser i Kosovo, er forfærdeligt. Det er derfor, Det Radikale Venstre er fremkommet med en tanke om, hvorvidt vi ikke skulle prøve, når vi nu har vedtaget denne lov, at begynde at diskutere lidt, hvad vi gør, hvis det én gang til skulle ske, at der sker en massefordrivelse, stor udryddelse af flygtninge fra et land i vores nærhed, så vi ikke én gang til skal præsentere den danske offentlighed, verdensoffentligheden eller flygtningelejrene for, hvor lavt man kan komme ned i diskussionerne i dette Folketing omkring mennesker i dyb nød – at man på en eller anden måde søgte, gerne i samarbejde med nordiske lande, nordiske demokratier, måske at føje et nyt kapitel til vores udlændingelov, så vi var beredte, så vi var i et beredskab.

Der er nogle, der i debatten – også uden for dette hus, også nogle af dem, der er til stede, og som deltager i den offentlige debat – har sagt: Hvorfor bruger vi ikke bare den lov, vi har i forvejen? Den virker jo godt nok. Dertil er at sige, at UNHCR har opfordret os til at være med til at tage trykket af i nogle flygtningelejre dernede, hvor presset er allerstørst, ved så hurtigt som muligt og af midlertidig karakter at kunne tilvejebringe beskyttelse for en gruppe mennesker.

Hvis man gjorde det, som nogle har foreslået, at vi trak dem ind under integrationslovens be-

stemmelser, ville det betyde, at vi dermed lagde pres på de pågældende flygtninge om at gå ind i et integrationsprogram, hvor vi stiller mange krav. Den lov står Det Radikale Venstre fuldt og helt bag, fordi vi netop gerne, når der tales integrationsindsats, vil stille krav til flygtningene om at være med til så hurtigt som muligt at blive gjort selvhjulpne. Hvis vi påtvang de flygtninge, vi nu kan forvente kommer til Danmark om få dage, de samme krav, ville det være umenneskeligt.

Derfor er midlertidighedsperioden ikke af det onde og især ikke, fordi det ændringsforslag, som også er kommet ind, medfører, at man som flygtning ikke skal søge asyl efter hvert halve år.

Revisionen, som vi nu indfører, kan jo ende med, at vi efter den revision ind i næste folketingssamling knytter os tættere til nogle af integrationslovens muligheder. Det vil vi se på med interesse. Belært af de erfaringer, vi får med den første kvote, som vi kender tallet på nu, men som efter al sandsynlighed kan udvikle sig til mange flere, og ved i samtaler med de flygtninge, det drejer sig om, at spørge os ind til, hvad de selv føler kunne være bedre muligheder for dem, kan vi i udvalget og her i salen diskutere, hvordan vi i givet fald skal ændre på det.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg har 2 spørgsmål til hr. Svane. Det ene er: Med hele det udgangspunkt, der er det radikale udgangspunkt og hr. Svanes udgangspunkt, hvad er så årsagen til, at denne her lov åbner for, at man i op til 2 år kan sende flygtninge, der kommer under loven, tilbage – ikke til Kosova, for det kan de ikke komme tilbage til, hvis vi forestiller os, det er situationen, men til et naboland? Hvad er årsagen til, at det er en del af denne her lov? Vi forstår det simpelt hen ikke.

Jeg har endnu et spørgsmål til hr. Svane. Der har jo været en klar opfordring fra UNHCR om, at de her flygtninge blev behandlet som flygtninge, dvs. blev behandlet i henhold til 1951-konventionen, og det har de givet udtryk for forskellige steder. De har bl.a. givet udtryk for det i et nonpaper, og hr. Henrik Svane, den radikale flygtningeordfører, er citeret for i en avis, Jyllands-Posten, at sige, at han har bemærket, at der var tale om et nonpaper. Hvis det var et officielt notat, ville der foreligge en ny situation.

Jeg vil bare spørge hr. Henrik Svane: Er det et korrekt citat?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Som jeg forstår hr. Henrik Svane, er det vigtigt, at denne her lov er midlertidig, fordi det er vigtigt at fastholde presset på Milosevic, og derfor drejer det sig kun om i en midlertidig periode at tage et pres af nogle flygtningelejre og ikke om varigt at tage de her mennesker fra deres nærområder.

Derfor har jeg igen et spørgsmål i relation til midlertidighedsbegrebet. Hr. Henrik Svane siger, at de her mennesker i givet fald skal kunne tage tilbage i ære og værdighed og i sikkerhed, og det kan vi for så vidt godt være enige med hr. Svane i. Det afgørende er så, hvem der definerer det. Er det os, altså de danske myndigheder, der definerer, hvornår de kan det? Er det FN, der skal vurdere det? Eller er det de pågældende flygtninge selv, der i hver enkelt situation skal vurdere, om de kan tage tilbage under hensyn til de ting, som hr. Henrik Svane har fortalt her fra Folketingets talerstol? – med det resultat, at midlertidighedsbegrebet jo i virkeligheden er udhulet, så vi netop ikke fastholder presset på Milosevic.

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Til hr. Thulesen Dahl først: Jeg tror, jeg hørte rigtigt, at vi »tager« folk nede fra nærområdet. Danmark tager ikke nogen folk fra nærområdet. Danmark tilbyder UNHCR at modtage de folk, der frivilligt ønsker sig midlertidigt at komme til Danmark. Så vi tager ikke nogen dernedfra.

Om midlertidigheden: Læs udlændingeloven. Enhver flygtning, der ankommer til vores land, kan i morgen, dersom han/hun vælger det, tage tilbage – hvis de selv vælger det. Vi stiller ikke krav om, at de skal, før vi er sikre på, at det sker i ære, værdighed og sikkerhed.

Til hr. Søren Søndergaard og formuleringen om at kunne sende flygtningene tilbage til et nærområde: Vi kender ikke udviklingen. Vi ved ikke, hvordan krigshandlingerne afsluttes dernede. Skulle man forestille sig en situation, hvor der blev oprettet et protektorat eller lignende? Jeg gætter på, det er det, ministeriet har tænkt på, men det spørgsmål kan man jo selvfølgelig stille ministeren.

Svaret på spørgsmålet om nonpaper'et er: Ja, det er et rigtigt citat.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu har vi sådan set stillet det spørgsmål til ministeren. Det har hr. Svane jo også kunnet læse svaret på, eller hvad vi skal kalde de ord, der stod neden under spørgsmålet.

Men det, jeg sådan set efterlyste, var, hvad der var den radikale holdning til spørgsmålet. For den frygt er der selvfølgelig – og det må også være en radikal frygt – at det, man gør, er, at man laver nogle flygtningelejre, og så sender man folk tilbage og får et palæstinensisk problem. Og det er der åbnet for i den her lov. Det er der åbnet for, måske ikke med den nuværende indenrigsminister, men måske med en anden indenrigsminister. Jeg synes, det er sørgeligt, at De Radikale åbner for det.

Og hvis det er et korrekt citat, så vil jeg bare spørge: Når nu det er sådan, at nøjagtig det samme, som har stået i nonpaper'et, også har stået i et officielt papir af 6. april, som vi har fået på engelsk, men hvor jeg har forsøgt at lave en dansk oversættelse, som jeg godt vil læse op for hr. Svane, hvis der er behov for det, falder hr. Svanes argumenter så ikke lidt fra hinanden? Det er et officielt papir.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen jeg vil gerne takke hr. Henrik Svane for faktisk at være den ordfører, der har forsøgt og er kommet tættest på at give et svar på mit spørgsmål.

Men lige for, at jeg har forstået det rigtigt: Altså det, hr. Henrik Svane siger, er, at vi i givet fald først stiller krav om, at de jo kommer tilbage, når den række af betingelser, som hr. Henrik Svane har nævnt, er opfyldt.

Det, der er mit spørgsmål, er: Kan hr. Svane bekræfte, at den måde, man administrerer det på, har betydet, at der faktisk ikke hjemsendes nogen overhovedet imod deres vilje, at det faktisk er det svar, som vi også har fået i Folketingets Retsudvalg i forbindelse med det her lovforslag, at praksis er, at man ikke hjemsender, hvis folk ikke selv vil, og at det er det, man lægger i midlertidighedsbegrebet og dermed jo, at det er sådan i praksis, at det er op til folk selv at vurdere, om de vender hjem eller ikke vender hjem? Og at i relation til det, hr. Svane også selv sagde med at bevare presset på Milosevic, så er signalet fra det her Folketings flertal til hr. Milosevic, at de her folk permanent er fjernet fra området, hvis de selv ønsker det?

(Kort bemærkning).

Henrik Svane (RV):

Jeg skal bare lige sige til hr. Thulesen Dahl, at jeg ikke har omtalt noget pres på Milosevic i dag, men jeg mener bestemt, man skal fastholde presset, hvis man overhovedet kan. Men nu er vi i den situation, at der er fordrevet så mange hundrede tusinde, så det er klart, at vi skal yde en ordentlig indsats her, og det gør vi så med stor glæde, fordi de folk er i dyb nød.

Til hr. Søren Søndergaard: Det Radikale Venstre går naturligvis ikke ind for, at man sender folk tilbage til de forhold, som hr. Søren Søndergaard omtalte for et øjeblik siden i spørgsmålet til mig. Det giver sig selv, også i forhold til de svar, jeg har givet, om ære, værdighed og sikkerhed, til hr. Thulesen Dahl.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Søren Søndergaard som ordfører.

Søren Søndergaard (EL):

Det er jo heldigvis ikke så tit, det sker i Europa, men vi har været udsat for en humanitær katastrofe, der har fået den sædvanlige jammer fra visse partier om bekvemmelighedsflygtninge til at forstumme. Man har været klar over, uanset om man måske i virkeligheden mente det eller ej, at det sikkert ikke ville være god politik i forhold til den danske befolkning at gå ud og forklare, at kosovaalbanerne var bekvemmelighedsflygtninge, og at de ikke skulle hjælpes.

Danskerne har vist, at de ville hjælpe, både hjælpe i nærområdet, men også hjælpe i form af at acceptere, at der kom folk til Danmark og blev her, så længe de havde behov for beskyttelse, og hvis den tid trak ud, kunne de også få lov til at blive her permanent.

I den forstand er det jo åbenlyst, at regeringen har været efter befolkningen. Vi husker jo alle sammen statsministerens udtalelser om, at vi ikke skulle tage flygtninge til Danmark, fordi det ville være at støtte Milosevic.

Nu holdt statsministerens udtalelser heldigvis ikke så længe. Norge meddelte umiddelbart efter, at de ville tage 6.000, Tyskland meddelte, at de ville tage 10.000, og så blev den danske regering selvfølgelig også nødt til at ændre politik, og der kom så tilbudet om at tage i første omgang 1.500.

Det at tage de 1.500 var jo relativt let, en relativt simpel opgave. Man kunne jo bare bruge udlændingeloven, som for det første med henvisning til relevante, internationale konventio-

ner giver adgang til en asylsagsbehandling og så for dem, der har fået asyl, et midlertidigt ophold i 3 år.

Dermed løser udlændingeloven jo også det problem, der hedder, at tingene i nærområdet kan ændre sig, at udviklingen kan gå i retning af, at folk godt kan komme hjem og der derfor ikke er grund til, at de skal blive i Danmark, hvis forholdene bliver i orden i Kosova. Det er allerede indbygget i den nuværende udlændingelov, nemlig ved at man 3 år efter, at asyllet er givet, kan sende folk tilbage.

Jeg synes egentlig, det er opsummeret meget godt i en kommentar af Jens Vedsted-Hansen i Weekendavisen i dag, hvor han skriver:

»Kunne man da have undværet denne lov? Hvad angår spørgsmålet om opholdstilladelse til kosovoflygtningene, er svaret klart ja – der kunne utvivlsomt gives opholdstilladelse efter de almindelige regler i udlændingeloven. Det ville også være temmelig enkelt at sikre, at sådanne opholdstilladelser kunne gives på midlertidig basis. Derimod ville der være behov for justering af integrationsloven i det omfang, kosovoflygtningene skal afskæres fra det generelle integrationsforløb, denne lov er designet til.«

Og det lægger så op til et andet problem, som vi allerede påpegede over for ministeren, dengang vi vedtog integrationsloven: at der i ønsket om at vise, hvor hurtigt flygtninge og indvandrere skulle integreres, faktisk opstod det problem, at man ikke gav flygtninge, der var kommet til landet, tid til lige at finde ud af at omstille deres tilværelse og finde ud af, om de egentlig skulle blive her i landet.

Det lyttede man ikke til dengang. Det er vi kede af, man ikke lyttede til. Det giver problemer nu. Det kunne man så have løst ved at ændre integrationsloven, men man har altså fra regeringens side valgt at gøre noget andet. Man har ikke valgt det. Man har lavet en særlov, som på nogle områder – det skal siges – er bedre end bosnierloven, men som har to store problemer: for det første at de pågældende flygtninge fratages retten til at søge asyl i 2 år, og for det andet at denne lov forlænger flygtningenes periode med usikkerhed, hvor de ikke kan planlægge deres fremtid, til mindst 5 år.

Og det er jo selvfølgelig især interessant, fordi vi har haft den diskussion mange gange herinde i salen. Jeg vil ikke læse op af de 30.000-40.000 steder, hvor socialdemokratiske ordførere har stået og forklaret, hvorfor de forsvarede

3-års-reglen, men nu er der altså lige pludselig indført en 5-års-regel med Socialdemokratiets velsignelse.

Derudover er der en række mindre problemer i det fremsatte lovforslag. Som jeg spurgte hr. Svane: Hvorfor åbner denne lov for, at flygtninge i en situation, hvor de ikke kan komme tilbage til Kosova – i en situation, hvor de ikke kan komme tilbage til Kosova – kan blive tvangsdeporteret til nærområdet? Tvangsdeporteret til nærområdet. Det er jo den åbning, som ligger. Vi har spurgt ministeren. Vi har fået et svar, som ikke svarer på spørgsmålet. Og når der er sådan nogle ubesvarede spørgsmål, så er det klart, at man bliver betænkelig, betænkelig i forhold til den nuværende regering, men så sandelig endnu mere betænkelig i forhold til en anden regering, som man kunne forestille sig ville afløse den nuværende regering.

Der er så opstået, som hr. Svane også er inde på, en diskussion om midlertidighed. Og der har vi fra Enhedslistens side fremstrakt en hånd til regeringen, ikke bare af hensyn til hr. Melchior, men også af hensyn til hr. Melchior, fordi vi synes, det her er en vigtig situation. Vi synes, det er vigtigt at få det bredest mulige flertal. Derfor har vi sagt: O.k. Lad os lave en midlertidig ordning i 6 måneder, som giver en første afklaring i Kosova. Der har vi en første afklaring. Det er før vinteren. Så ved vi, om det her kommer til at gå ind i næste år, eller det kan løses inden.

For det andet giver vi 6 måneder, hvor flygtningene kan få mulighed for lige at samle sig og finde ud af, hvad de egentlig vil med deres tilværelse, og vi giver så endelig 6 måneder til, at det danske asylsystem kan indstille sig på at begynde at asylsagsbehandle de mange asylansøgninger, hvis situationen i Kosova ikke bedrer sig. Det er et tilbud til regeringen.

Problemet er bare, at det tilbud har regeringen ikke taget imod. Regeringen insisterer på, at man i 2 år skal forhindre flygtningene i at få behandlet deres asylansøgning. Det er formentlig både noget, regeringen ønsker – det vil jeg da næsten tro – men det er selvfølgelig også et tilbud til Venstre og De Konservative for at få dem til at acceptere det her. Og det er jo klart, at det tilbud er et brud med den tradition og den ånd, som ligger i flygtningekonventionen af 1951, fordi udgangspunktet dér er, at man behandler asylansøgninger, når de kommer, og at man ikke bare kan udskyde behandlingen af en asylansøgning.

Og det er jo i præcis den sammenhæng, at diskussionen fra UNHCR er interessant. Det er interessant, når UNHCR i sit papir fra den 6. april 1999 skriver:

»Alle de, der i den aktuelle situation flygter til nabolandene, er unægtelig flygtninge under det bredere UNHCR-mandat, og ingen vil stille spørgsmål ved deres tvingende behov for international beskyttelse«.

Man skriver senere:

»Det vil sige, at de er flygtninge i overensstemmelse med kriterierne for 1951-konventionen«.

Og man fortsætter:

»Det er under disse forhold, at UNHCR udsender en appel til alle modtagende lande om at byde flygtninge velkommen til sikkerhed, registrere dem og at garantere acceptable og sikre opholdsforhold, så længe deres behov for beskyttelse fortsætter. Nogle steder kan dette ske gennem de almindelige asylprocedurer. Hvor der imidlertid ikke er nogen asylprocedurer til stede, eller hvor storstilet tilstrømning finder sted, således at asylprocedurer ser ud til at blive oversvømmet, anbefaler UNHCR kraftigt, at staterne tager alle nødvendige beskyttelsesforanstaltninger for at sikre flygtningenes adgang og umiddelbare beskyttelse«.

Det er jo klar tale. Danmark er jo ikke et land, der ikke har asylprocedurer. Vi har asylprocedurer. Danmark er ikke et land, som trues af en markant oversvømmelse af flygtninge, fordi vi tilbyder at tage 1.500. Vi er altså ikke under dem, der bliver nævnt som undtagelserne. Vi er under dem, som man opfordrer til at bruge de normale asylprocedurer.

Derfor er det meget kedeligt, at man ikke gør det, men at man insisterer på at forhindre flygtningene i at søge asyl i op til 2 år, og at man dermed forlænger den usikkerhed i over 5 år, som flygtningene kommer til at have. Det er ikke nogen god start, hvis det ulykkelige skulle ske, at en række af de flygtninge bliver tvunget til at fortsætte deres liv i Danmark.

Vi er kede af, at regeringen ikke har taget imod vores tilbud. Vi forstår det godt. Det er indrømmelserne til Venstre og De Konservative; det er indrømmelserne til de fremmedfjendske strømninger i samfundet og i Socialdemokratiet selv. Vi tror ikke, det vil lykkes.

Der, hvor vi har haft bedst succes med at gå op mod fremmedfjendske holdninger, er lige præcis i forbindelse med revision af bosnierloven, hvor også Socialdemokratiet og Det

Radikale Venstre tog sig sammen og sagde: »Nok er nok, vi accepterer ikke den type af fremmedfjendske holdninger«, og stod fast. Det gav også et resultat i befolkningens holdning. Nu giver man efter igen, og resultatet vil selvfølgelig blive derefter.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Lad os lige tage den dér om bosnierloven én gang til. Nu har hr. Søren Søndergaard en række gange været oppe og tale om den. Er hr. Søren Søndergaard enig med mig i, at bosnierloven blev revideret efter 2 år? Da tog man stilning til det. Jeg har svaret flere gange fra denne talerstol: Lad os se problemet, når vi skal have revision om 1 år, så har vi nogle erfaringer. Men bosnierloven blev faktisk først revideret efter den 2-års-periode.

Så er der spørgsmålet om det, hr. Søren Søndergaard kaldte tvangsudsendelse til nærområderne. For det første kan ingen jo tvangsudsendes, uden at de kan søge asyl. I det øjeblik, at retten til ophold efter denne lov ophører, kan man søge om asyl. Men dertil kommer, at ingen af os – jeg tror heller ikke hr. Søren Søndergaard – kan sige noget som helst om, hvordan det område ser ud om nogle år. Det er forblevet under FN-administration, eller hvad sker der?

Det, der er helt væsentligt, er, at disse mennesker ikke kan sendes tilbage, medmindre UNHCR siger god for det, og at det sker i sikkerhed og værdighed. Det er det helt afgørende i denne her sammenhæng. Men det glemte hr. Søren Søndergaard at citere noget om.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg har stor respekt for hr. Søren Søndergaards muligheder for at justere lovgivningen og også for de grundlæggende holdninger, der ligger til grund for den ordførertale, som hr. Søren Søndergaard holder her i dag på Enhedslistens vegne. Men jeg må også sige, at jeg synes, filmen knækker lidt, når han taler om alle de fremmedfjendske partier, der står bag det lovforslag, som vi behandler nu her. Men lad det så være.

Hr. Søren Søndergaard erkender, at der vil være problemer med integrationsloven, hvis de kosovoalbaniere, der kommer her til landet, får meddelt opholdstilladelse efter udlændingelo-

ven. Og det er jo faktisk et problem, som jeg ikke synes er uvæsentligt i forhold til, at vi fra Kristeligt Folkepartis side ved førstebehandlingen jo rent faktisk sagde, at vi gerne så, at kosovoalbanerne efter 6 måneders ophold her i landet faktisk kom ind under integrationsprogrammet.

Og derfor er mit spørgsmål til hr. Søren Søndergaard, om det så dog ikke er bedre lige at trække vejret en kende og så netop gøre brug af den revisionsbestemmelse, som på baggrund af Kristeligt Folkepartis forslag nu kommer ind i loven, og at vi så netop i lyset af erfaringerne og i lyset af, hvad der rent faktisk måske så skal ændres for at lave et robust grundlag, får gjort det ordentligt i stedet for at haste til det, som hr. Søren Søndergaard og Enhedslisten nu foreslår?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Hr. Søren Søndergaard tog fat i nogle af de bemærkninger, der er kommet fra UNHCR til lovudkastet. Jeg er helt enig med hr. Søren Søndergaard i, at der er mange relevante bemærkninger fra UNHCR, og der er også en del af dem, vi har taget hensyn til i de ændringsforslag, som er lavet, og til de spørgsmål, der er stillet.

Men der er et enkelt punkt, hvor jeg tror, vi simpelt hen er uenige. Og det er i spørgsmålet om, hvorledes de spontane asylansøgere skal behandles i forhold til dem, der bliver inviteret hertil, og som bliver hentet f.eks. med fly. Der anbefaler UNHCR, som hr. Søren Søndergaard nævnte, at de behandles efter den almindelige asylprocedure. Sådan bliver det jo i dag, inden loven er vedtaget, sådan er det jo p.t.

Men problemet vil jo opstå, så snart der er kommet det første hold kosovoalbaniere hertil, hentet efter denne lov. Så har vi altså én gruppe flygtninge fra det samme område, som er kommet med bus eller med bil eller på cykel, eller hvad de nu er, som får andre vilkår end dem, der er hentet med fly.

Det vil give et problem i forhold til de personers ligestilling over for hinanden, og derfor har vi valgt den løsning at sige: Alle, der kommer til Danmark fra det samme område i den periode, hvor loven træder i kraft, behandles på samme måde.

Det er muligt, vi er uenige, hr. Søren Søndergaard, men forklaringen er, som jeg beskriver her.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Søren Søndergaard sagde i starten af sin tale, at der var to væsentlige anker imod denne lov. Og så nævnte han, at kosovaflygtningene ikke kan søge asyl de 2 første år, og som nummer to nævnte han, at tidspunktet for fast opholdstilladelse blev udsat i 2 år.

Det er i virkeligheden kun én ting. Det ene er jo en følge af det andet, og det er én og den samme ting.

Men det skal ikke skille os ad, om det er én ting eller to ting. Jeg er enig med hr. Søren Søndergaard i, at det kunne være bedre, og derfor stemmer CD jo også for det af hr. Søren Søndergaard stillede ændringsforslag på det her område.

Men det kan dog heller ikke forties, at der er forbedringer i loven i forhold til gældende integrationslov.

Og sådan er livet, hr. Søndergaard, mange gange. Det er give and take; det er en afvejning af fordele mod ulemper, og det perfekte er ikke skabt endnu, heller ikke den perfekte lov. Og jeg vil stadig råde hr. Søndergaard og hans parti til at stemme for denne lov.

Så vil jeg endelig benægte, at det danske folk er præget af fremmedfjendtlighed. Det er måske de små 10 pct., der stemmer på Dansk Folkeparti; resten har højst en vis fremmedfrygt, men ikke nogen fremmedfjendtlighed. Det vil jeg gerne have sagt klart.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Til fru Dorte Bennedsen vil jeg sige: Jeg har forstået, der er en revisionsparagraf sat ind; den stemmer vi i øvrigt også for. Men jeg forstår ikke, hvorfor man først skal lave en dårlig lov med henvisning til, at den jo altid kan revideres senere.

Og det problem, som er omtalt, som er diskussionen her, kender vi jo, det har vi jo erfaringerne med. Vi ved, hvad det vil sige for flygtninge og for deres børn at sidde 5 år i uvished om, om deres fremtid skal være i Danmark, eller de skal hjem til det, de kom fra. Vi ved det. Det behøver vi ikke at kigge på denne gruppe for at konstatere. Og det var derfor, vi var enige om i bosnierloven at sige 3 år, hvad der i øvrigt også er lang tid.

Til hr. Jann Sjørnsen: Altså, jeg tror ikke, jeg nævnte, »alle de fremmedfjendske partier, der stemte for den her lovgivning«. Jeg kan i hvert

fald konstatere adskillige partier, som vel ender med at stemme for denne her lovgivning, som jeg bestemt ikke vil karakterisere som fremmedfjendske.

Igen: Problemet er bare, at den erfaring, der er grundlaget for, at vi siger, at det er for længe at lade folk sidde i 5 år, er den erfaring, som vi allerede har nu.

Vi har haft den f.eks. i forhold til mange af de chilenerne, der kom. Vi ved, at efter det første halve år cirka, nogle lidt kortere, nogle lidt længere, ville de hjem; de troede, de kunne komme hjem, og så kommer der en meget dyb depression efter den periode, hvor man skal til at se i øjnene, at man skal skabe sig et nyt liv.

Man kommer ikke hjem, i hvert fald ikke på kort sigt. Man skal noget helt andet på et meget lavere grundlag, end man stod før, med et nyt sprog, i et nyt land, med en ny kultur, og i den situation er det afgørende, at man får fast grund under fødderne. I den situation er det afgørende, at man siger: Ja, nu behandler vi din asylansøgning, og ikke siger: Vi venter i øvrigt lige 2 år.

Og det synes vi er så afgørende, vil jeg sige til hr. Arne Melchior, at det ikke kompenseres af, at man kan få lov til at søge arbejde, fordi, ærlig talt: Det bliver meget få af de her mennesker, som rent faktisk får arbejde, og derfor accepterer vi det ikke.

Så anerkender jeg over for fru Elisabeth Arnold, at der selvfølgelig her er skabt en ligestilling. Man har nivelleret spontanflygtningene ned til det niveau, man vil behandle de kvoteflygtninge, kan man kalde det, på, når det gælder spørgsmålet om, hvornår de kan søge asyl. Det synes vi er en dårlig idé. Vi synes også, der skal være ligestilling, men vi synes, ligestillingen skal være på det niveau, at man siger, at efter seks måneder har vi den klarhed, vi behøver for at vide, hvad der sker i den kommende periode. Så behandler vi asylansøgningerne.

Og jeg vil da godt slutte af med at sige, at hvis det ændringsforslag, vi har stillet, bliver vedtaget, vil vi selvfølgelig stemme for loven.

Tom Behnke (FP):

Lad mig indledningsvis sige, at i forhold til de stillede ændringsforslag bliver det sådan, at Fremskridtspartiet vil kunne støtte de af Venstre og Konservative fremsatte ændringsforslag, og vi vil kunne stemme for de af regeringen fremsatte forslag, der handler om at fjerne det bureaukratiske, som er opstået i for-

bindelse med det her forslag. Og så vil vi i øvrigt stemme imod resten af ændringsforslagene.

Der er jo mange politikere, også her i huset, som bruger meget tid på at diskutere for og imod særlove, der diskuterer lovkvallitet – Udvalget for Forretningsordenen sidder og diskuterer lovkvallitet – og når der bliver fremsat lovforslag, så skal der være god tid til, at man ude i interesseorganisationerne kan nå at læse det igennem og komme med høringssvar. Der er endda nogle politikere her i Folketinget, der taler så meget om det, at de også begynder at skrive bøger om det.

Det gør vi ikke i Fremskridtspartiet. Vi skriver ikke bøger om det, vi forholder os til de forslag, der ligger. Og i forhold til det her må vi sige, at der er tale om en særlov, og der er tale om en særlov af en karakter, som vi i Fremskridtspartiet ikke kan stemme for.

Generelt om forslaget kan man sige, at ideen er principiel, det er den rigtige fremgangsmåde principielt. Det principielle er rigtigt i forhold til, at man giver dem midlertidig opholdstilladelse.

Men sagen er bare, at begrebet midlertidighed i forhold til det her lovforslag er en illusion, og vi ved jo belært af historien, belært af tidligere tider, hvor der har været fremsat forslag her i Folketinget om midlertidighed, at det bliver ikke midlertidigt.

For det første er flertallet her i Folketinget klar til at ændre midlertidighedsbegrebet, så snart man finder det for godt. Det andet, der gør sig gældende, er, at selv om vi her taler om midlertidighed, og selv om der – forhåbentlig – skulle blive fred i Kosovo, inden de 2 år er gået, så vil alene de begreber, man fra ordførernes side har hæftet på: ære og værdighed og sikkerhed, jo betyde, at ikke en eneste af disse flygtninge vil blive tvunget til at vende tilbage til Kosovo, men kun de, der frivilligt ønsker at vende tilbage, skal vende tilbage.

Så midlertidigheden er en illusion, og det er at kaste blå i øjnene både på Folketinget og på den øvrige befolkning at påstå, at her er der tale om en midlertidig opholdstilladelse. Det vil ikke være tilfældet. De pågældende vil få lov at blive i Danmark lige så længe, de har lyst til.

Lad mig så også sige i forhold til det, som man også har hørt, at UNHCR jo har anmodet Danmark om at tage 1500: Det passer jo ikke. Det er ganske enkelt ikke rigtigt, og det er igen

noget, man prøver på at slynge ud, for at det ligesom skal glide lettere ned.

Der er ikke tale om, at UNHCR har bedt Danmark om at tage 1500 flygtninge. Tværtimod er der tale om, at man fra ministeriets side har henvendt sig til UNHCR og tilbudt, at man ville tage 1500, og på den baggrund har UNHCR sagt: Jamen det synes vi da sådan set er en udmærket ide. Hvis Danmark vil tage 1500, så er det o.k. med os. Men der er altså ikke tale om, at UNHCR har anmodet Danmark om at tage 1500, og så skal man lade være med at sige det.

Der skal heller ikke være nogen tvivl om, at vi i Fremskridtspartiet har den opfattelse, at det er en forfærdelig situation, der er på Balkan. Der er heller ingen tvivl om, at vi i Fremskridtspartiet ønsker at yde den hjælp, der skal til.

Men hjælpen skal ydes i nærområdet. Vi har i den her situation en historisk mulighed for at yde hjælpen i nærområdet, så skal vi også gøre det, og så skal vi nøjes med at yde hjælpen i nærområdet i stedet for at tage nogle til Danmark. Det vil alt andet lige være humanitært langt bedre, langt mere forsvarligt at hjælpe i nærområdet, alene ud fra det faktum, at man på den måde kan hjælpe langt flere flygtninge end ved i den størrelsessammenhæng at tage nogle få af dem til Danmark.

Det, vi taler om, er, at man for det, det vil koste at tage 1.500 til Danmark, vil kunne hjælpe 60.000 i nærområdet. Vi har i Fremskridtspartiet den humanitære opfattelse, at jo flere vi kan hjælpe desto bedre, og ikke at man tager nogle få i den sammenhæng og så gør dem meget bedre stillede end de andre.

Vi kan jo se, at f.eks. Røde Kors i Jyllands-Posten i går udtaler, at når Danmark nu skal tage 1.500 flygtninge, så vil man alene i Røde Kors have behov for at ansætte 300 nye medarbejdere. Man kan prøve at forestille sig, hvor megen hjælp disse 300 medarbejdere kunne yde i nærområdet. Det vil være langt, langt mere, end ved at man tager dem til Danmark.

Det, der også gør sig gældende, er, at man fra Røde Kors' side understreger, at – med et citat fra Jyllands-Posten: »Vi må simpelt hen stå parat med læger, sygeplejersker og undervisningstilbud allerede fra dag ét.«

Det lyder jo flot. Det var egentlig også intentionerne, da vi i sin tid behandlede bosnierloven. Det var også dem, der var tilskadekomne, syge og dårlige, der skulle op og behandles. Med hvad var resultatet? Hvad var virkelighe-

den? Virkeligheden var, at vi i Danmark i forvejen har ganske alvorligt lange ventelister til en lang række operationer, og at sundhedssektoren i forvejen ikke kan følge med, og i forhold til bosnierne viste det sig også, at de kom til at vente i flere måneder, inden de kunne få behandling. Det vil selvfølgelig også komme til at gøre sig gældende her.

Så ideerne, principperne, er flotte, men de holder ikke i virkelighedens verden. Det, vi bør gøre i stedet for, er naturligvis at hjælpe i nærområdet.

Det skal også sammenholdes med, at der i forvejen i dag til Danmark kommer for mange udlændinge; der kommer for mange udlændinge på for kort tid, og det betyder, at vi i Danmark i forvejen har ganske alvorlige problemer med at nå at tage imod og få integreret de udlændinge, der i forvejen kommer til Danmark. Og nu vil man altså yderligere tage udlændinge til Danmark. Det er ikke hensigtsmæssigt.

Og det sidste, jeg vil omtale, er det, at det også i forhold til antallet af udlændinge jo igen er en illusion, når man prøver at bilde befolkningen ind, at Danmark nu tager 1.500 flygtninge fra Kosovo, og det lyder jo ikke af ret meget. Men det er igen en illusion, for i forslaget er der jo indbygget, at det kun er første kvote. Derefter har ministeren beføjelse til at invitere præcis lige så mange, som ministeren synes, at det vil være passende at invitere til Danmark.

Så altså hele denne lov bygger på illusioner. Det er en illusion, at der er tale om midlertidighed. Det er en illusion, at UNHCR har anmodet Danmark om at tage nogle flygtninge, og det er en illusion, at der kun vil blive tale om 1.500. Og derfor – principperne til trods – kan vi i Fremskridtspartiet naturligvis ikke støtte dette lovforslag.

Pernille Frahm (SF):

Det er nu altså hr. Tom Behnke, der er offer for en illusion. Nu ved jeg godt, at det papir, det brev, der er kommet den 6. april 1999 fra UNHCR, foreløbig kun forefindes i engelsk udgave. Men læser man punkt 23 efter alle de opsummeringer af problemerne, efter at de præciserer, at de her mennesker er flygtninge i konventionens forstand, så står der – og det er så min ubehjælpssomme oversættelse: Det er under disse omstændigheder, at UNHCR kommer med en appel til alle modtagende lande om at velkomme flygtninge til sikkerhed og registrere

dem til en garanti, som er acceptabel, og sikre betingelser for at blive så længe, som de har brug for beskyttelse.

Så der er kommet en appel. Det er direkte forkert, hvad hr. Tom Behnke siger.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Tom Behnke påstod, at der ikke var nogen anmodning fra UNHCR om, at vi skal modtage disse flygtninge. Jeg skal henviser til side 87 i betænkningen, hvor der er optrykt et brev fra UNHCR. Man skriver her, at man er yderst taknemmelig for det danske tilbud og anmoder om, at det skal blive praktiseret.

Så kan vi jo diskutere, hvem der kom først. Det gør jo ikke noget, vi har tilbudt det, før vi bliver bedt om at lade tilbudet blive en konkret handling, men selvfølgelig har UNHCR ønsket dette, og de vil sikkert komme med yderligere ønsker.

Mit andet punkt er, at hr. Behnke sagde, at begrebet midlertidighed, som der har været diskussion om tidligere i dag, ikke er noget værd, fordi flere ordførere har sagt, at det skal foregå under værdige, sikre og fredelige forhold, og derfor har det ingen værdi at tale om midlertidighed. Vil det sige, at hr. Behnke gerne vil sende folk hjem, hvis det ikke sker under værdige, under sikre og under fredelige forhold? Er det dét, hr. Behnke tænker sig?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Hr. Melchior ved udmærket, hvad jeg mener, hr. Melchior ved udmærket, hvad flertallet i Folketinget mener, og hr. Melchior ved udmærket – belært af historien og af, hvad der i øvrigt er sket i Folketinget de sidste par år – at når først flygtningene er kommet til Danmark, får de lov til at blive her resten af deres liv, og de kommende generationer får også lov til det. Sådan er det, og den erfaring må også hr. Melchior have gjort.

Med hensyn til UNHCR fremgår det jo af bilag 41, som er omdelt i Retsudvalget, at »under henvisning til behagelig telefonsamtale med hr. Henrik Ankerstjerne skal jeg herved bekræfte, at UNHCR vil være meget taknemmelig, hvis den danske regering vil iværksætte en kvote af humanitære evakueringer af flygtninge fra Kosovo, der for tiden opholder sig i transitlejre i Makedonien. Vi er meget taknemmelige for dette tilbud, og vi vil påskynde en snarlig drøf-

telse af den nærmere fremgangsmåde for gennemførelsen af disse evakueringer.«

Man har altså ringet til UNHCR og tilbudt, at Danmark kan tage et antal flygtninge, og på den baggrund siger UNHCR så: Ja tak, det vil vi da gerne imødekomme. Så i hvert fald i henhold til det bilag, der er omdelt i Retsudvalget, er der ingen tvivl om, at det ikke er sådan, at UNHCR har bedt Danmark om at tage 1.500 flygtninge. Det er Danmark, der har anmodet om at få dem.

Jann Sjursen (KRF):

Ved førstebehandlingen af L 226 var jeg på Kristeligt Folkepartis vegne kritisk over for flere elementer i lovforslaget. Det gav ikke de kosovoalbanske flygtninge mulighed for at tage lønnet beskæftigelse og gav heller ikke børnene mulighed for at deltage i folkeskolens undervisning. Endvidere udtrykte jeg betænkelighed ved lovforslagets bestemmelse om, at den midlertidige opholdstilladelse kun kunne meddeles for en periode af 6 måneder og kun efter ansøgning.

På trods af det meget korte tidsrum fra lovforslagets fremsættelse til andenbehandlingen i dag er det efter Kristeligt Folkepartis opfattelse lykkedes at få forbedret lovforslaget på væsentlige punkter. Først og fremmest skal kosovoalbanerne, der får midlertidig opholdstilladelse i medfør af loven, ikke på ny søge om opholdstilladelse hver sjette måned, hvis det er åbenbart, at de ikke har mulighed for at vende hjem, og det er utrolig vigtigt. Vi ved nemlig fra erfaringerne med bosnierloven, hvilken utryghed det gav, at de bosniske flygtninge skulle søge om opholdstilladelse hver sjette måned. Det er også et forhold, som UNHCR i et nonpaper af den 20. april har kritiseret, men som der med ministerens ændringsforslag er rettet op på.

Gennem ændringsforslaget og svaret til Retsudvalget ved jeg også, at ministeren har levet op til de ønsker, bl.a. Kristeligt Folkeparti har haft med hensyn til kosovoalbanernes mulighed for at tage lønnet arbejde, deltage i relevante undervisningstilbud og børnenes mulighed for at deltage i folkeskolens undervisning.

Der har været megen debat om, hvorvidt det er nødvendigt eller ønskeligt, at der nu etableres et selvstændigt retsgrundlag for at meddele midlertidig opholdstilladelse til de kosovoalbanerne, der inviteres herop, og spørgsmålet om, hvor lang tid »midlertidig« er eller bør være, har været diskuteret, også i dag. Jeg vil

godt medgive, at det er et spørgsmål, som vi fra Kristeligt Folkeparti ikke er blevet helt færdige med at tænke over, for vi er blevet indhentet af tiden og behovet for at få vedtaget loven. Nu har UNHCR nemlig som bekendt anmodet Danmark om at tage imod de første kosovoalbanere.

Vi har hæftet os ved, at UNHCR i det føromtalt nonpaper fra den 20. april ikke kritiserer, at der etableres et selvstændigt retsgrundlag for de kosovoalbanere, der får midlertidig opholdstilladelse. Derimod siges det, at UNHCR ville foretrække, at de spontant indrejsende fra Kosovo fik adgang til den almindelige asylprocedure. Det sidste er selvfølgelig også noteret af Kristeligt Folkeparti, men ville det alligevel ikke være mærkeligt, hvis de spontane asylansøgere fra Kosovo ikke skulle meddeles opholdstilladelse på det samme retslige grundlag som deres landsmænd, der blev inviteret hertil? Jeg synes det.

Til gengæld gav vi udtryk for ved førstebehandlingen, at vi fra Kristeligt Folkepartis side fandt det naturligt, at de kosovoalbanske flygtninge efter 6 måneder overgik til introduktionsprogrammet. Vi var og er fortsat optaget af den måde, Norge har valgt at modtage kosovoalbanerne på; i Norge er der ingen modsætning mellem integration og repatriering.

Vi har dog valgt ikke at stille ændringsforslag, der ville kræve nærmere overvejelser, bl.a. om kommunernes forhold; det er tiden ikke til. I stedet har vi foreslået, at der indføres en revisionsbestemmelse i loven, så Tinget i slutningen af næste folketingsår kan vurdere de hidtidige erfaringer med loven set i forhold til udlændingelovgivningen i øvrigt, og i den forbindelse vil vi naturligvis vende tilbage til sagen. Vi er i øvrigt glade for, at så mange partier støtter vort forslag om at indføre en revisionsparagraf i loven.

Med de ændringsforslag, der efter betænkningen at dømme vil blive vedtaget i dag, kan vi fra Kristeligt Folkepartis side godt støtte den endelige vedtagelse af lovforslaget. Vi havde gerne set – det vil jeg godt understrege her – at Enhedslistens ændringsforslag nr. 12, som jo netop definerer længden af midlertidigheden til 3 år, også kunne være blevet vedtaget af Folketinget i dag, og vi beklager måske især, at regeringspartierne ikke vil støtte dette ændringsforslag.

Summa summarum: Heller ikke dette lovforslag er det helt perfekte, men uanset det kan vi

nu i dag, når vi har afsluttet tredjebehandlingen, på lovens grund byde de første 1.500 kosovoalbaniere velkommen til Danmark, velkommen til asyl i sikkerhed og tryghed, og det er trods alt det, det drejer sig om lige nu.

Afslutningsvis vil jeg gerne opfordre regeringen til at være parat til også at modtage flere flygtninge, hvis vi skulle få en anmodning om det fra UNHCR. Det giver loven nemlig mulighed for, og også det har været afgørende for Kristeligt Folkeparti.

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

På en meget trist baggrund har det alligevel været en god dag for Folketinget med denne debat om, hvordan man ønsker at håndtere situationen både i nærområdet og her i landet for så vidt angår fordrevne personer fra Kosovo.

Jeg synes, flere partier har været mere optaget af, om det skal være 1, 2, 3 eller 5 år, hvor vi andre er mere optaget af, hvad vi kan gøre her og nu, både dernede og også ved at tage de 1.500 herop, som vi har sagt ja til som første kvote. Der er ingen tvivl om, at det, vi vil søge at gå efter, er de særlig dårligt stillede fordrevne personer fra Makedonien, og det synes jeg skulle gøre et særligt indtryk på dem, som ikke ønsker at stemme for dette lovforslag. Der er ingen tvivl om, at den delegation fra Udlændingestyrelsen, der i morgen – hvis lovforslaget vedtages – afgår her fra Danmark for at bistå UNHCR i Skopje med at udvælge de personer, som har mest behov derfor, vil gøre det på den måde, som lovforslaget lægger op til.

Så mener jeg også, at vi løbende skal vurdere situationen, og jeg vil tro, alle kan være enige om, at vi også løbende skal vurdere loven. Nu er der jo en revisionsbestemmelse i den, og det er helt naturligt, men vi ville også gøre det alligevel. Vi bliver nødt til at vurdere situationen, jeg havde nær sagt måned for måned, for ikke at sige år for år.

Fru Pernille Frahm har, synes jeg, i hele sin argumentation været ude på at tillægge regeringen og dem, der vil stemme for lovforslaget, de dårligst tænkelige motiver. Jeg synes, vi har gjort, hvad vi kunne for fra ministeriets side og regeringens side at tydeliggøre, hvad der er vores hensigter, også de steder, hvor der gives bemyndigelse til ministeren, og jeg kan slet ikke forstå, hvad SF får ud af at gøre det, for det er jo i og for sig et ærinde, der ligner Dansk Folkepartis. Jeg har også haft meget vanskeligt ved at forstå, at når kendte personer med fine titler

udtaler sig negativt om lovforslaget, er SF de første til at tillægge dem den fulde og hele ret til at vurdere denne sag.

Jeg tror, det var fru Pernille Frahm, der sagde, at de havde nok en smule forstand på det, og jeg opfattede det, som om de personer skulle være de eneste, der havde forstand på det. Jeg gør lige opmærksom på, at ministeriet i høj grad har ekspertise på dette område, og det blev jo også fremhævet før af hr. Jann Sjursen med henvisning til de svar, vi har givet på forholdsvis kort tid.

Jeg vil gerne sige en stor tak til Venstre og De Konservative, som faktisk fra første færd var villige til at stemme for lovforslaget og endda gennemføre mere, end tilfældet er blevet. Jeg vil også gerne sige tak til CD og Kristeligt Folkeparti og for det sidste med ændringsforslag – tak fordi de to partier har villet støtte lovforslaget, ja, de ville jo også på visse områder gå videre.

Fru Birthe Rønn Hornbech har efterlyst en løbende vurdering af, hvad der foregår. Jeg kan sige, at nyhedsbrevet fra Udlændingestyrelsen bliver nok en af de måder, det kan gøres hurtigst muligt på, så alle får orientering herom. Det er klart, at Retsudvalget, som behandler spørgsmålet, får det, og skal der gives endnu dyberegående information, er vi parat til at gøre det.

Fru Pia Kjærsgaard har gjort meget ud af, at ordet nødlov er noget, jeg har fået foræret for at få nogle til at stemme for. Nej, jeg mener faktisk, det var mig selv, der fandt på det, og så har andre tilsluttet sig det, og jeg synes faktisk, udtrykket i enhver henseende er rigtigt, for det er en ganske særlig nødordning. Der er ingen af dem, vi tager herop, der selv har haft lyst til at komme herop, men de kan bare ikke få lov til at være i Makedonien. De vil allerhelst blive i deres eget land og dernæst flytte til Albanien, men da de ikke kan nogen af delene, er det dem, vi nu hjælper.

Hr. Kristian Thulesen Dahl gjorde meget ud af, hvad befolkningen mon mener. Jeg tror aldrig, ministeriet har oplevet en så stor opbakning til flygtningesager, som vi har oplevet de sidste 14 dage til 3 uger. Folk ringer og tilbyder boliger, ja, selv private boliger, og folk vil gerne yde støtte til nærområderne, har vi jo set – meget fint – men har også sagt ja til at modtage dem her i landet. Vi hører jo, at nogle medlemmer af Folketinget synes, vi skal tage endnu flere, men det hører jeg altså også fra befolkning-

gen, og det er i og for sig en helt anden indstilling, end der tidligere har været over for flygtninge. Jeg håber, at den velvilje, man nu viser fra befolkningens side over for Kosovo, også må vise sig over for alle andre, som af nød eller forfølgelse skal have asyl i Danmark.

Hr. Søren Søndergaard talte om denne ventetid. Jeg synes, fru Dorte Bennedsen har svaret på Socialdemokratiets og regeringens vegne, kan jeg næsten sige, så jeg kan ikke uddybe det bedre, end det allerede er gjort. Vi vurderer situationen, og det gør vi også, når vi reviderer loven. Så vil vi komme til at drøfte det samme spørgsmål.

Så var der noget om vort motiv til at bruge bemyndigelserne. Det er på bedste og mest objektive vis at prøve at hjælpe flygtningene ud af den personlige situation, de er i, når de kommer her til Danmark. Det er det helt væsentlige, for ellers kunne vi slet ikke bede om så mange bemyndigelser, og det synes jeg man skal hæfte sig ved.

Så har der været store diskussioner om, hvad UNHCR har bedt om eller udtalt sig om eller sendt breve om. Jeg har haft den fornøjelse at tale med hr. Søren Jessen Petersen, og han begyndte med at sige, at han havde fået tilsendt lovforslaget.

Han sagde, at det er et godt forslag, og man havde kun få bemærkninger, og de bemærkninger var han ikke engang sikker på skulle skrives ned. Men da jeg hørte, han havde bemærkninger, bad jeg om at få dem, for jeg ville ikke ligge inde med nogen oplysninger, som Folketinget ikke havde, hvis der var bemærkninger. Det er forklaringen, og jeg vil også gerne sige tak til hr. Jann Sjørnsen for den pæne omtale, han gav de svar, ministeriet har givet på kort tid vedrørende det spørgsmål.

Jeg er også spændt på at vide – men det får jeg måske at vide om lidt – om SF trods alt ikke vil stemme for lovforslaget, og jeg vil slutte med at sige, at jeg synes ikke, det er behageligt flere gange at skulle høre fra både Dansk Folkeparti og Fremskridtspartiet, at man kan sætte lighedstegn mellem de 1.500, der har det dårligt, og som vi tager herop, og de 60.000, som vi giver mulighed for overnatning i telte dernede. Jeg er helt klar over, at det er dyrere at hjælpe folk heroppe, men det er ikke en rimelig sammenligning.

Angående spørgsmålet om asyl og midlertidighed: Jamen jeg synes altså, det ligger klart i loven. Midlertidig kan i bedste fald eller værste

fald – det kommer an på, hvad man mener om sagen – blive 2 år, og dernæst kan man søge asyl.

Så har det været diskuteret, om de skal have afkortning i denne asylfase. Det lægger vi ikke op til fra regeringens side nu, og jeg siger det, fordi de partier, der går så meget op i det midlertidige – Dansk Folkeparti især – ikke tror på midlertidighed. Derfor synes jeg, der er grund til at understrege, hvad vi forstår ved det.

Til hr. Søren Søndergaard, der har talt om tvangsdeportering: Jeg vil også her henvise til det svar, fru Dorte Bennedsen gav. Hvis nogen skal tilbage til nærområdet, sker det ikke ved tvang, men fordi UNHCR efter en grundig vurdering mener, det er dét, der tjener dem bedst. Det synes jeg er væsentligt, og det står også i bemærkningerne til lovforslaget.

Jeg kunne godt tage andre ting op; men da debatten jo har taget lang tid, tror jeg, det er bedre, jeg standser her og siger tak til alle dem, der vil stemme for. Jeg håber faktisk, der bliver flere end dem, jeg indtil nu har hørt vil gøre det.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er til indenrigsministerens bemærkning om, at det var umenneskeligt, at man alene skulle sørge for telte og presenninger og andre fornødenheder, når man hjalp i nærområdet.

En krig er umenneskelig, og jeg tror egentlig, at uanset hvad vi ville gøre med hensyn til at tage flygtninge herop eller hjælpe i nærområdet, ville vi altid på et eller andet niveau finde det umenneskeligt, for det er ikke normale tilstande. Sådan er en krig ikke.

Men må jeg minde indenrigsministeren om, at om lørdagen inden denne beslutning blev taget, havde landets statsminister nøjagtig det synspunkt, at der ikke skulle flygtninge her til Danmark. Var det umenneskeligt, eller hvad? Om søndagen svingede statsministeren godt nok om, men da var synspunktet, at man ikke skulle hjælpe hr. Milosevic med etnisk udrensning. Men det skulle man altså om lørdagen, så man skal lade være med at blande begreberne sammen, må jeg sige til indenrigsministeren.

(Kort bemærkning).

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Til fru Pia Kjærsgaards bemærkning om statsministerens udtalelser op til påskelørdag vil jeg gerne sige: Holdningen i alle EU-lande var ind-

til denne lørdag den, at man mente, at det var bedst, de blev i nærområdet. Men så udviklede situationen sig så alvorligt med fordrevne i Kosovo, så det tyske formandskab over for alle europæiske lande og ikke kun over for danmarks statsminister sagde: Nu ændrer vi signaler, vi bliver nødt til at flytte nogle væk fra området. Jeg kan ikke se andet, end at det er en fornuftig måde at håndtere tingene på, og det kan ikke tages til bagvendt indtægt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 13 stemte for, 89 imod.

Ændringsforslag nr. 2 og 3 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 44 stemte for, 60 imod.

Ændringsforslag nr. 5 forkastedes, idet 44 stemte for, 61 imod.

Ændringsforslag nr. 6 forkastedes, idet 13 stemte for, 92 imod.

Ændringsforslag nr. 7 forkastedes, idet 13 stemte for, 92 imod.

Ændringsforslag nr. 8 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 9 og 10 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 11 forkastedes, idet 13 stemte for, 92 imod.

Ændringsforslag nr. 12 forkastedes, idet 19 stemte for, 86 imod.

Ændringsforslag nr. 13 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 14 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 15 og 16 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 17 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 18 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg skal her afbryde mødet.

Folketingets næste møde afholdes i dag, fredag den 23. april 1999, kl. 13.00 med følgende dagsorden: (se indledningen til næste møde).

Mødet hævet kl. 12.56
